ஓம்.

அத்வைதப்பிரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

இது

தஞ்சை ஸ்ரீ பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித

வெ. குப்புஸ்வாமிமஹாராஜ்

என்னும் பூர்வாசிரமநாமம்பூண்டிருந்த

ஸ்ரீ வி. பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகளால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை

ஸ்ரீ சங்கரவிலாசசாரதாமந்திர பிரஸில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

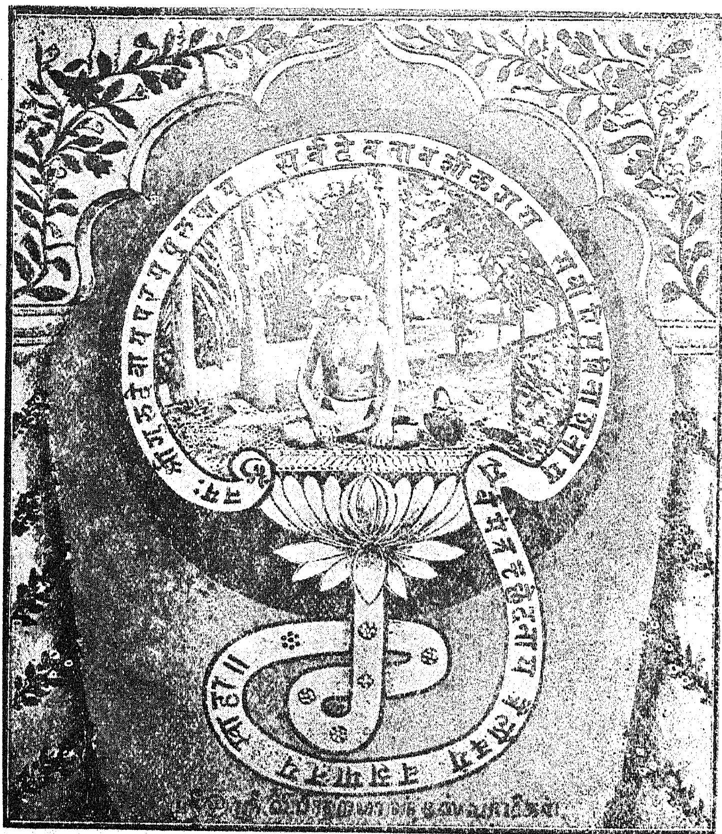
நான்காம் பதிப்பு.

ருத்ரோத்காரி-ஞு வைகாசி-மீ.

விலை] **1923.** [ரூ. க௨.

ஓம்கணேசாய நம:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

எல்லாமதங்களிலும் முதன்மைபெற்று விளங்கும் ஸ்ரீவேதாந்தசித்தாந்தத்தை அறிதற்பொருட்டு, கனிஷ்ட மத்திம அதிகாரிகளுக்காக அநேக சமஸ்கிருத பிராகிருதநூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால்உள்ளத்தில் விசேஷ சங்கைகளெழும்பாத மந்தமதியுள்ள பரமஆஸ்திகர்களாகிய சித்தசுத்தியுடைய வுத்தம அதிகாரிகளின் பொருட்டுச் சிறிதும், மேன்மையுடையதும், கடினமில்லாததும், விரிந்த வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகளுள்ளதுமாகிய ஓர் நூல், தமிழில் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை யென்றுணர்ந்து அவ்வியல்பினதாய் ஹிந்திபாஷையில் மகாத்துமா பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபிதாம்பரஜீ அவர்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதய மென்னு மிந்நூலானது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வினவிடையாகிய இந்நூலிற் கலையெனபெயரிய

பதினாறு பிரகரணங்களிருக்கின்றன.
ற்கு ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும்
ரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இ
சூத்ரங்களுக்குப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார
வுபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கம
தப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாகிய
வது கலையில் அநேக வேதாந்தபதார்
ன்பெயர்களும் அவற்றின் சுருக்கமாகிய
ணங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
ற் பழகுவோர்களுக்கு மற்றும் பெரிய
விசாரிப்பதில் மிக்க திறமையுண்டாகும்
ந்தத்தை அப்பியசிக்க ஆரம்பிப்பவர்களு
நூலைப்போல உபகாரமுடையது வேறில்
ரும்பாலும் அப்பியாசிகளை முன்னிட்டும்
ல் ஹிந்திபாஷையின் நடையும் பழகத்
யிருக்கவேண்டுமென்று சிலர் கேட்டுக்
டமையாலும், இது நேரான மொழிபெயர்
மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட
இந்நூலைப் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமூ

படிக்கும் அல்லது அதன் பொருளை யுள்ளத்திலமைக்கும் முமுக்ஷுக்களின் உள்ள மென்னும் ஆகாயத்தில் ஞானமென்னும் யௌவனவஸ்தையைப் பூண்ட விசார மென்னும் சந்திரனுதயமாய்ச் சந்தேக விபரீதங்களோடு அஞ்ஞானமென்னு மிருளைத் துரத்தும். இக்காரணத்தாற்றான் இதற்கு விசாரசந்திரோதய மென்னும் பெயரிடப்பட்டது இதன் விஷயம் பின்வரும் அட்டவணையிற் காண்க. இதிலேதேனும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழைகளிருக்குமாயின் அவற்றைப்பெரியோர் "ஜீவர்கள் சுபாவமாகத் தோஷமுடையவர்களே" என்னும் சுருதியின் கருத்தை யுட்கொண்டவர்களாய்ச் சேர்த்துப் படித்துக்கொள்வார்களென நம்புகிறேன்.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூல் முமுக்ஷுக்களுக்கு அத்தியந்தம் உபயோகமுள்ளதெனக் கருதி முன்பதிப்பை விட இப்பதிப்பில் அநேகம் பதங்களுக்குத் தெளிவாய் உரை யெழுதப்பட்டிருப்பதும் தவிர ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களது ௬-வது பதிப்பில் மூலத்திலும் டிப்பணியிலும்செய்யப்பட்ட சிலதிருத்தங்களும் இதில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்லாமலும் மூலத்திலுள்ளதுபோலவே ஒவ்வொருகலையின் ஆரம்பத்திலும் அக்கலையின் அபிப்பிராயம், தாரணையாமாறு நூற்பாவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பதினாறுவதுகலையில் முன்னினும் சில அதிகபதார்த்தங்கள் சுருதியிலுள்ளபடி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்தாப்பியாசஞ் செய்வோர்கள் மனதில் பிறமத வாதிகளால் கலக்கமுண்டாகாத வண்ணமும்,இவ்வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகள் முழுவதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டனவே யல்லாது, ஸ்ரீமத் சங்கர

பகவத்பாதாசாரியர்கள் முதலியோர்களால் கற்பிக்கப்பட்டனவன்றென்னும் துணிவு பிறக்குமாறும், ௧௦அ உபநிஷதங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பிரக்கிரியைக்கும் ஒன்று அல்லது பலசுருதிவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் காட்டி அவற்றிற்குத்தமிழுரையும் இதன் குறிப்புரையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் வாசிப்பவர்களின் சௌகரியத்தை யுத்தேசித்துப் பிரசங்கங்கள் தக்கபடி பிரிக்கப்பட்டும், முக்கிய விஷயங்கள் எளிதாய்ப் புலப்படுமாறு தடிப்பான எழுத்துக்களால் அமைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இந்நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் இவை அவை இன்ன பக்கங்களிலுள வென்று எளிதிலறியுமாறு நூன்முகப்பில் அகராதி விஷய அட்டவணை யொன்றும், அதனோடு இந்நூலிற் பலவிடங்களில் வந்துள்ள சுருதிகள் இவை யென்றும் அவை இன்னபக்கங்களில் வந்துள்ளனவென்றும் விளக்கத்தக்க ஓர் அநுக்கிரமணிகையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வி. கு. தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

மூன்றும்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் இரண்டாம்பதிப்பினைவிட அதிகமாய்ச் சில சுருதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதோடு பலபிரதிகளைக்கொண்டு சுருதிகள் செவ்வையாய்த் திருத்தப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் சில விஷயங்கள் கூட்டியும் விளக்கியும் திருத்தியும் ஒவ்வொரு கலைகளின் தலைப்பிலும் குருசிஷ்யவடிவாகச் சித்திரப்படங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

உ

ஸ்ரீகணேசாய நம:

நான்காம்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் மூன்றாம் பதிப்பில் ஏற்பட்டிருந்த பிழைகள்யாவும் திருத்தப்பட்டிருப்பதோடு கைவல்யம் வாசிஷ்டம் வேதாந்தசூடாமணி முதலியநூல்களில் வாராத சிலவிஷயங்கள் மனனஞ்செய்வதற் கேதுவாகச் செய்யுள் வடிவமாயமைக்கப்பட்டுமுள.

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திர

காரியதரிசி.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின் அநுக்கிரமணிகை.

உபநிஷதங்களின் பெயர்களும் — பக்கங்களும்.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின்

அநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

ஸ்ரீசற்குருப்யோ நம:

திருநெல்வேலிஜில்லா மன்னார்கோயில்

திருப்புடைமருதூர் வேதாந்தமடாலயஸ்தாபகர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

முத்துகிருஷ்ணஞ்செட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவியால்

இப்பதிப்பு அச்சிடப்பட்டது.

இவருக்கு ஈசுவரன்கிருபை செய்வாராக.

சு. பாக்கியம் பிள்ளை,

மானேஜிங் டிரஸ்டி.

ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திரம்,

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

ஆ

உ

அகாராதி விஷய அட்டவணை

முற்றிற்று.

॥ ओ३म् ॥

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

ஆறுதர்சநங்களின்

ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीम (वेदांत உத்தரமீமா (வேதாந்
1	2	3	4
१	जगत्	स्वरूपेणानादि अनन्तं प्रवाहरूपं संयोगवियोगवत्	नामरूपवि त्मकं माया णामः चेतनवि
க	உலகம்.	ஸ்வரூபத்திஞல் அநாதி அநந்தம் பிரவாகவடிவம் ஸையோகவியோகங்களையுடையது.	நாமரூபகிரி வடிவமான மாயையின் பரிணமப் சேதநத்தி விவர்த்தம்

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
परमाण्वारब्धः संयोगवियोग-जन्यश्च आकृति-विशेषः பரமாணுக்களால் ஆரம்பிக்கப்பெற்றதும் சையோகவியோகங்களாலுண்டாகியதுமான ஓர்வகை ஆகிருதி.	परमाण्वारब्धः संयोगवियोग-जन्यश्च आकृति-विशेषः பரமாணுக்களால் ஆரம்பிக்கப்பெற்றதும் சையோகவியோகங்களாலுண்டாகியதுமான ஓர்வகை ஆகிருதி	प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति-तत्त्वात्मकं च பிரகிருதியின் பரிணாமமும் இருபத்துமூன்றுதத்துவவடிவமும்.	प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति-तत्त्वात्मकं च பிரகிருதியின் பரிணாமமும் இருபத்துமூன்றுதத்துவவடிவமும்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
२ ௨	जगत्कारणम् உலகத்துக்குக் காரணம்.	जीवादृष्टपरमाणवः ஜீவனும் அதிருஷ்டமும் பரமாணுக்களும்.	अभिन्ननिमित्तोपादानभूत ईश्वरः உபாதானமும் நிமித்தமுமான ஈச்வரன்.
३ ௩	ईश्वरः கடவுள்	०	मायाविशिष्टचेतनः மாயைவிசேஷித்த சேதனன்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
परमाणवः ईश्वरादिनवकं च பரமாணுக்களும் ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும்.	परमाणवः ईश्वरादिनवकं च பரமாணுக்களும் ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும்.	त्रिगुणात्मिका प्रकृतिः முக்குணவடிவமான பிரகிருதி.	कर्मानुसारिणी प्रकृतिः तन्नियामक ईश्वरश्च கருமத்தை அநுசரித்தபிரகிருதியும் அதனை நியமிக்கும் ஈசுவரனும்.
नित्येच्छाज्ञानादिगुणवान् विभुश्च कर्तृविशेषः நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய	नित्येच्छाज्ञानादिगुणवान् विभुश्च कर्तृविशेषः நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய	०	क्लेशकर्मविपाकाशयैरसंबद्धः पुरुषविशेषः கிலேசகர்மவிபாகாசயங்கள் சம்பந்திக்கப் பெறாததோர் புருஷன்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांस (वेदांत) உத்தரமீமாம் (வேதாந்த
1	2	3	4
௩	தொடர்ச்சி	...	...
४ ௪	जीवः ஜீவன்.	जडचेतनात्मकः विभुः नाना कर्ता भोक्ता च ஜடசேதநவடி வனும் வியாபக னும் வெவ்வே றானவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும்.	अविद्याविशि श्चेतनः அவித்யை விசேஷித்த சேதநன்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
குணங்களையுடையவரும் வியாபகருமான ஓர் கர்த்தா.	குணங்களையுடையவரும் வியாபகருமான ஓர் கர்த்தா.	...	...
ज्ञानादिचतुर्दशगुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च ஞாநம்முதலிய பதினான்குகுணங்களையுடையவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியாபகனும் வெவ்வேறானவனும்.	ज्ञानादिचतुर्दशगुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च ஞாநம்முதலிய பதினான்குகுணங்களையுடையவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியாபகனும் வெவ்வேறானவனும்.	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता பற்றில்லாதவனும் சேதநனும் வியாபகனும் வெவ்வேறானவனும் போக்தாவும்.	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता பற்றில்லாதவனும் சேதநனும் வியாபகனும் வெவ்வேறானவனும் போக்தாவும்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
५ ௫	बन्धहेतुः பந்தத்துக்குக் காரணம்.	निषिद्धं कर्म விலக்கப்பட்ட கருமம்.	अविद्या அவித்தை.
६ ௬	बन्धः பந்தம்.	नरकादिदुःख-संबन्धः நரகம் முதலிய துக்கத்தின் சம்பந்தம்.	अविद्या तत्कार्यं च அவித்தையும் அதன் காரியமும்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अज्ञानम् அஜ்ஞாநம்.	अज्ञानम् அஜ்ஞாநம்.	अविवेकः அவிவேகம்.	अविवेकः அவிவேகம்.
एकविंशति-दुःखानि இருபத்தோர் துக்கங்கள்.	एकविंशति-दुःखानि இருபத்தோர் துக்கங்கள்.	आध्यात्मिकादि त्रिविधदुःखानि ஆத்தியாத்மிகம் முதலிய மூவகை துக்கங்கள்.	प्रकृतिपुरुषसंयोगजन्या अविद्यादयः पञ्च क्लेशाः பிரகிருதிபுருஷர்களின் ஸையோகத்தாலுண்டாகிய அவித்தை முதலிய ஐந்து கிலேசங்கள்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
७	मोक्षः	स्वर्गप्राप्तिः	अविद्यातत्कार्य-निवृत्तिपूर्वकः परमानन्दब्रह्म प्राप्तिः
எ	மோக்ஷம்.	ஸ்வர்க்கத்தை அடைதல்.	அவித்தையும் அதன் காரியமும் நீங்குவதை முன்னிட்ட பரமாநந்தவடிவமான ப்ரஹ்மத்தை அடைதல்.

ஆறுதர்சநங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
एकविंशति- दुःखध्वंसः	एकविंशति- दुःखध्वंसः	त्रिविधदुःख- ध्वंसः	प्रकृतिपुरुषसंयो- गाभावपूर्विका अविद्यादिपञ्च- क्लेशनिवृत्तिः
இருபத்தோர் துக்கங்களுடை- யவும் நாசம்.	இருபத்தோர் துக்கங்களுடை- யவும் நாசம்.	மூவகை துக்க ங்களின் நாசம்.	பிரகிருதிபுருஷ ர்களின் ஸம் யோகமின்மை முன்னிட்ட அவித்தைமுத லிய ஐந்து கிலேசங்களின் நீக்கம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न லெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை - (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१ அ	मोक्षसाधनम् மோக்ஷசாதநம்.	वेदविहितं कर्म வேதத்தில் விதித்தகர்மம்.	ब्रह्मात्मैक्यज्ञानम् ப்ரஹ்மஆத்ம ஒற்றுமை ஞாநம்.
२ உ	अधिकारी அதிகாரி.	कर्मफलासक्तः கருமத்தின் பயனில் பற்று ள்ளவன்.	मलविक्षेपदोष- रहितः साधनचतु- ष्टयसंपन्नः மலவிக்ஷேப தோஷங்களற்ற...

ர்சநங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

ம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
	6	7	8
त्म- . ளின் ட்ட ன்	इतरभिन्नात्म- ज्ञानम् பிறவற்றினின்று வேறுபட்ட ஆத்மாவின் ஞானம்.	प्रकृतिपुरुष- विवेकः பிரகிருதி புருஷர்களின் பிரிவினையறிவு.	निर्विकल्पक- समाधिपूर्वको विवेकः நிர்விகற்பக ஸமாதியை முன்னிட்ட விவேகம்.
सुः யக ும் கார ர்.	दुःखजिहासुः कुतर्की துக்கங்களையகற்றவிரும்பும் குதர்க்க(க்காரன்)சீலன்.	संदिग्धविरक्तः ஸம்சயத்துக்கிடமான வைராக்கியமுற்றவன்.	विक्षिप्तचित्तः சித்தவிக்ஷேபமுள்ளவன்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न தெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை - (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
க	தொடர்ச்சி	...	நால்வகை சாதநங்களும் பெற்றவன்.
१० க0	प्रकटयिता आचार्यः வெளியிட்ட ஆசிரியர்.	जैमिनिः ஜைமிநி.	वेदव्यासः வேதவியாஸர்.
११ கக	प्रधानकाण्डः முக்கியமான காண்டம்.	कर्मकाण्डः கருமகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞாநகாண்டம்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...	...	...	...
गौतमः கௌதமர்.	कणादः கணாதர்.	कपिलः கபிலர்.	पतञ्जलि பதஞ்சலி.
ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	उपासनाकाण्डः உபாஸநாகாண்டம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

नं நெ.	विषयः விஷயம்.	पर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१२ கஉ	वादः வாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	विवर्तवादः விவர்த்தவாதம்.
१३ கந	आत्मपरिमाण-संख्ये ஆத்மாவின் பரிமாணமும் எண்ணும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாதவனும்.	विभुः एकश्च வியாபகனும் ஒருவனும்.
१४ கச	प्रमाणानि பிரமாணங்கள்.	षट् ஆறு.	षट् ஆறு.

ஆறுதர்சநங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	परिणामवादः பரிணாமவாதம்.	परिणामवादः பரிணாமவாதம்.
विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாதவனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாதவனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாதவனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாதவனும்.
प्रत्यक्षानुमानो-पमानशब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சப்தம் என்னும்நான்கு.	प्रत्यक्षानुमाने பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம் என்னுமிரண்டு.	प्रत्यक्षानुमान-शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம் என்னும் மூன்று.	प्रत्यक्षानुमान-शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம்என்னும் மூன்று.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१५ ௧௫	ख्यातिः கியாதி.	अख्यातिः அக்கியாதி.	अनिर्वचनीय அநிர்வசநீயக் கியாதி.
१६ ௧௬	सत्ता ஸத்தை.	जीवजगत्परमार्थ-सत्ता ஜீவனும் உலகமும் பரமார்த்தத்தில் உண்டென்பது.	परमार्थरूपात्म-सत्ता जगतः व्यावहारिकी प्रातिभासिकी च सत्ता பரமார்த்தத்தில் ஆத்மா உண்டென்பதும்,

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अन्यथा அந்யதாக்கியாதி.	अन्यथा அந்யதாக்கியாதி.	अख्याति அக்கியாதி.	अख्याति அக்கியாதி.
जीवजगत्परमार्थसत्ता ஜீவனும் உலகமும் பரமார்த்தத்தில் உண்டென்பது.	जीवजगत्परमार्थसत्ता ஜீவனும் உலகமும் பரமார்த்தத்தில் உண்டென்பது.	जीवजगत्परमार्थसत्ता ஜீவனும் உலகமும் பரமார்த்தத்தில் உண்டென்பது.	जीवजगत्परमार्थसत्ता ஜீவனும் உலகமும் பரமார்த்தத்தில் உண்டென்பது.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न இல.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
௧௬	தொடர்ச்சி.	...	உலகம் விவகாரத்திலும் தோற்றத்திலும் உண்டென்பதும்.
१७ ௧௭	उपयोगः உபயோகம்.	चित्तशुद्धिः சித்தசுத்தி.	तत्त्वज्ञानपूर्वको मोक्षः தத்துவஞானத்தை முன்னிட்ட மோக்ஷம்.

॥ इति षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

॥ समाप्तम् ॥

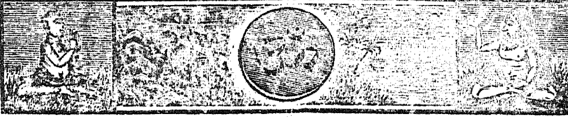
ஆறுதர்சநங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...	...	...	...
मननम् மநநம்.	मननम् மநநம்.	त्वंपदार्थशोधनम् 'நீ' என்னும் சொற்பொருளின் ஆராய்ச்சியறிவு.	चित्तैकाग्र्यम् சித்தம் ஒருமுனைப்படுதல்.

ஆறுதர்சநங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

முற்றிற்று.

ஓம் கணேசாய நம:

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

முதற்கலை.

மங்கலம்.

ஐங்கரனல் வாணிபருட் குரவ னம்மையெழிற்
சங்கரனு மாவார் சரண்.

அந்தமி லின்ப மேதன் னருளினா லுருவு
கொண்டு, பந்தம தொழியும் வண்ணம் படியி
னிலுள்ளார் யார்க்குஞ், சந்தத மின்ப மூட்டுஞ்
சங்கரப் பெயராற் றோன்றிற், றந்தநற் பொரு
ளின் பாத மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம். (க)

இந்திரை மணாளப் பேரெம் மெழிற்குரு சர
ணம் போற்றி, யிந்திரன் முதலா னோர்க ளெய்
திடற் கரிய தூய, சுந்தரப் பொருளைச் செவ்வே
துலக்கிடு நல்விசார, சந்திரோ தயமா நூலைச்
சாற்றுவன் றமிழில் யார்க்கும். (உ)

* க. உபோற்காதவர்ணநம்.

புருடனிச்சைக்கு விடயமா மதனைப்
புருடார்த்த மென்பர் புலவர்க ளதுதான்
துக்க வொழிவு மின்ப வடைவுமா
மோக்ஷ மென்று மொழியப் படுமப்
பிரம வுணர்ச்சியே யதன்கா ரணமது
பரோக்ஷமோ டபரோக்ஷ மென்றிரு கூறு
மபரோக்ஷ மதிடந் திடமென் றிரண்டாந்
திடமே னேரின் முக்திகா ரணமா
மத்திட வுணர்ச்சிக் கேது வான்மா
பிரம முலகெனு மிவற்றின் விசார
மூவகைப் பொருளுஞ் சிற்சடத் தடங்கு
மித்தையா மாயை ஜடமே யாகலிற்
பிரமஞ் சித்தது நானெனக் கொள்ளே. (க)

---

* க. சொல்லத்தக்க அர்த்தத்தை மனதில்வைத்துக் கொண்டு அதன்பொருட்டு அந்நிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல் உபோத்காதமாம். ஒருவனுக்கு அந்நியன் வீட்டிலிருந்து மோர் வாங்கவேண்டியிருக்குமானால், அப்போது அவன் அந்த வார்த்தையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அதன்பொருட்டு "உங்கள் பசு பால் கறக்கிறதா? இல்லையா?" என்னுமிவைமுதலிய அந்நியவார்த்தைகளைச் சொல்லுதல் உபோற்காதம். அதுபோல இங்கே சொல்லத்தக்க விசாரத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அதன் ஆரம்பத்தின்பொருட்டு அந்நியமாகிய

க. வினா:—புருஷார்த்தமென்பது யாது?

விடை:—சகல புருஷர்களின் இச்சைக்கும் எது விஷயமோ அது *உ. புருஷார்த்தமாம்.

உ. வினா:—சகல புருஷர்களுக்கும் எதில் இச்சையுண்டாகிறது?

விடை:—சகலபுருஷர்களுக்கும் சர்வதுக்க நிவிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தியில் இச்சையுண்டாகிறது.

௩. வினா:—சர்வதுக்கநிவிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தி யென்பது யாது?

விடை:—சர்வ *௩. துக்க *௪. நிவிருத்தி

மோக்ஷமுதலிய பதார்த்தங்களைக் கூறுதல் உபோற்காதம். உபோற்காதம்=பாயிரம்.

* உ. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இந்நான்கிற்கும் புருஷார்த்த மென்று பெயர். அவற்றுள் முதல்மூன்றும் கௌணமாகையால் அவற்றை விட்டு, இங்கே கடையியாகிய முக்கியபுருஷார்த்தம் கொள்ளப்பட்டது. (முக்கியமல்லாதது கௌணம்).புருஷர்களால் அர்த்திக்கப்படுவது அதாவது விரும்பப்படுவது புருஷார்த்தம் என்பது பதப்பொருள்.

* ௩. அஞ்ஞானத்தோடு ஜனனமரணாதிகள் துக்கமெனப்படும்.

* ௪. மித்தியாத்துவ (பொய்யென்னும்) நிச்சயமாகிய பாதம் நிவிருத்தி யெனப்படும்.

*ரு. பரமாநந்தப் *சு. பிராப்திபென்பது
*எ. மோக்ஷத்தின் சொரூபம்.

---

* ரு. பரமப்பிரேமையின் (மிகுந்த பிரியத்தின்) விஷயம் பரமாநந்தமாம்.

"परमप्रेमास्पदतया मानभूवमहं सदा भूयासमिति यो दृष्टस्सोहं विष्णुर्मुनीश्वर.

முநீசுவர! எது யான் இல்லாதிருக்கலாகாது எப்போதுமிருக்கவேண்டும் என்று மேலானபிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையாகக் காணப்படுகின்றதோ, அதுவே விஷ்ணுவாகிய யான்'' என்னும் வராகசுருதியால் பரமாநந்தம் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாம்.

* சு. இங்கே காணுதுதேடியபோது கிடைத்தகழுத்திலுள்ள ஆபரணத்தைப்போன்ற நித்தியப்பிராப்தத்தின்பிராப்தி (என்றும் அடையப்பட்டுள்ளதான அடைவு) ஒப்பப்பட்டிருக்கிறது.

* எ. "स्वरूपावस्थितिर्मुक्तिः

தனது ரூபமாக நிலைத்தல் மோக்ஷம்'' என்னும் மகோபநிஷதமாகியசுருதியினுல் கர்த்திருத்துவபோக்திருத்துவாதி வேற்றுத்தன்மையை விட்டுத் தனது சொரூபமாக நிலைத்திருத்தல் மோக்ஷமாம். சில ஜனங்கள் சொர்க்கம் வைகுந்தம் கோலோகம் பிரஹ்மலோகமுதலியவற்றின் பிராப்தியை மோக்ஷமென அறிகின்றார்கள்; அது வேதவிரோதமாம்.

௭. வினா :—மோக்ஷம் எதனு லுண்டாம்?

விடை :—மோக்ஷம் *அ. பிரஹ்மஞானத்தா லுண்டாம்.

---

* அ. கர்ம உபாசனைகளினுல் சித்தசுத்தியும் ஏகாக்கிரதன்மையுமாகிய ஞானசாதனங்கள் உண்டாம்; மோக்ஷமுண்டாகாது.

" ब्रह्मविदाप्नोति परम्.

பிரஹ்மத்தையறிந்தவன் பரத்தையடைகின்றுன்." என்னும் தைத்திரீயம்,

" ज्ञात्वा देवं मुच्यते सर्वपाशैः

தெய்வமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிந்து சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றுன்." என்னும் சுவேதாசுவதரம்,

" ब्रह्मवेदनमात्रेण ब्रह्माप्नोत्येव मानवः

மனிதன் பிரஹ்மஞானமாத்திரத்தால் பிரஹ்மத்தையடையவே செய்கின்றுன்." என்னும் கடோபநிஷத்து,

" अद्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानन्ति यथा तथा।
भ्रांता एवाखिलास्तेषां क मुक्तिः केह वा सुखम् ॥

அத்விதீயபிரஹ்மதத்துவத்தை உள்ளபடியே அறியாதவர்கள் யாவரும் பிராந்தர்களே. அவர்களுக்கு முக்தி

யேது? இம்மையிற்றான் சுகமேது?" என்னும் வாராகோபநிஷத்து,

"यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ।
मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः ॥

எப்போது பரமார்த்தமாய் ஆத்மாவைக் கேவல(ஏக)மாகவும், ஜகத்து முழுவதையும மாயாமாத்திரமாகவும் காண்கின்றானோ, அப்போது பரமாநந்த முண்டாகின்றது." என்னும் தர்சனோபநிஷத்து,

"यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥

எதில் விசேஷமாயறிதலால் எல்லாப்பூதங்களும் ஆத்மாவே யாயிற்றோ, அங்கு ஒருமையையறிபவனுக்கு மோக மேது? சோக மேது? (இல்லை யென்றபடி.)" என்னும் ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து,

"विद्यया विन्दतेऽमृतम्.

வித்தையினால் அமிர்த(மோக்ஷ)த்தை யடைகிறான்." என்னும் கேனோபநிஷத்து,

"यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः ।
स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ॥"
"यज्ज्ञात्वा मुच्यते जन्तुरमृतत्वं च गच्छति ॥"

ரு. வினா:—பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

விடை:—பிரஹ்மஞானமென்பது பிரஹ்ம சொரூபத்தை யதார்த்தமாக அறிதல்.

சு. வினா:—பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—பிரஹ்மஞானம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

எ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

"எவன் மனம் வசப்பட்டவனாய், எப்போதும் சுசியாய், விஞ்ஞானமுடையவனாகிறானோ, அவன் எதனின்றும் மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லையோ, அப்பதத்தினை அடைகின்றான்." "எதனை (பரமசிவபுருஷனை) அறிந்து, ஜந்துவானவன் சம்ஸாரத்தினின்று விடுபடுகின்றானோ, அமிர்தத்தன்மையினையு மடைகின்றானோ," என்பன முதலிய கடவல்லியுபநிஷத்து,

"अज्ञानादेव संसारो ज्ञानादेव विमुच्यते.

அஞ்ஞானத்தினாலேயே சம்ஸாரம் ஞானத்தினாலேயே விடுபடுகின்றான்." என்பது யோகதத்வோபநிஷத்து,

ஆகிய இவை முதலிய சுருதிகளால் பிரஹ்மாபின்ன ஆத்மாவின் ஞானமே மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாம்.

விடை :—(க. சொரூபம்) "சச்சிதாநந்தமாகிய பிரஹ்மம் இருக்கிறது" என்று அறிதல் * கூ. பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

அ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம்?

விடை :—(உ. ஏது)சற்குருசற்சாத்திரவசனங்களில் விசுவாசம்வைத்தலால் பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

கூ. வினா :—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்தால் உண்டாவது யாது ?

விடை :—(௩. பலம்) *கo. அசத்துவாபாதக ஆவரணத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாம்.

---

*கூ. "अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद परोक्षज्ञानमेव तत्
பிரஹ்மம் இருக்கிறது என்று அறியின், அதுபரோக்ஷஞானமேயாம்." என்பது வராகோபநிஷத்து. இப்பரோக்ஷஞானம் "தத்துவமஸி" மகாவாக்கியத்திலுள்ள "தத்" என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை அறிவிக்கிறது. ஆகையால் அது அபரோக்ஷ அத்வைதஞானத்தில் உபயோகமுள்ளதாம்.

*கo. "பிரஹ்மமில்லை" என்பதாகப் பிரஹ்மத்தினது அசத்துத் (இல்லையெனும்) தன்மையை ஆபாதகஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம்(மறைப்பு) அசத்துவாபாதகஆவரணமாம்.

கO. வினா :—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எப்போது பூரணமாகும் ?

விடை :—(ச. அவதி) பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் பிரஹ்மநிஷ்டகுரு வேதாந்தசாஸ்திராநுசாரமாகப் பிரஹ்மசொரூபத்தை நிச்சயஞ்செய்யப் பூரணமாகும்.

கக. வினா :— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது ?

விடை :— (க. சொரூபம்) "சச்சிதாநந்தமாகிய பிரஹ்மம் நான்" என்று அறிதல் *கக. அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கஉ. வினா:—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம் ?

விடை :—(உ. ஏது) "आचार्यवान् पुरुषो वेद

ஆசாரியனையுடைய புருஷன் அறிகிறான்." என்னும் சாந்தோக்கியசுருதியினால் குருமுகமாகத் "தத்துவமஸி" முதலிய மகாவாக்கியத்

---

* கக. "अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस्स उच्यते

யான் பிரஹ்மம் என்று அறியின், அது சாக்ஷாத்காரம் அதாவது அபரோக்ஷஞான மெனப்படும்" என்பது வராகோபநிஷத்து.

தின் சிரவணத்தால் அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

௪௩. வின:— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் அதிடம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

௪௪. வின:—அதிடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

விடை:-(௧. சொரூபம்) *௧௨. அசம்பாவனை

---

* ௧. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் பிரதிபாதிக்க சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா? அல்லது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? என்பது பிரமாணகதசமுசயம்.

௨. "ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா? அல்லது அபேதம் சத்தியமா?" என்பது பிரமேயகத சமுசயம்.

இவ்விருவகைச்சமுசயமும் அசம்பாவனை யெனப்படும். சமுசயம்=ஐயம். அது இரண்டு(பல)கோடி (பக்ஷங்)களையுடைய ஞானம். அசம்பாவனையினை அபேதமுதலியன சம்பவியாமை (பொருந்தாமை) லக்ஷணமெனக்கொண்டு சம்சயத்தினும் வேறெனக் கொள்வது முண்டு.

* கந. விபரீதபாவனைகளோடு உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஐக்கியநிச்சயம் அதிட அபரோக்ஷப் பிரஹ்மஞானமாம்.

கரு. வினா:—அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாகும்?

விடை:—(உ. எரு) க. சிறிது *கச. மலவிக்ஷேபதோஷமுளதாகச் சுருதிவாரத்துவத்தின் ஞானமும்,

உ. பிரஹ்மத்தின் அத்வைதத்தன்மையின் அசம்பவஞானமும்,

ந. பேதவாதிபாமரபுருஷர்களது சங்கத்தின் சம்ஸ்காரமும்

ஆகிய இவற்றோடுகூடிய புருஷனுக்குக் குருமுகமாக மகாவாக்கியசிரவணத்தால் அதிடஅபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

கசு. வினா:—அதிடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

கந. "ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் சத்தியம்; தேகாதிப்பிரபஞ்சமும் சத்தியம." என்னும் விபரீத நிச்சயம் விபரீதபாவனையாம். விபரீதம்=திரிபு.

*கச. மலம்=பாபம். விக்ஷேபம்=சித்தத்தின் சஞ்சலத்தன்மை.

விடை :—(ங. பலம்) அதிடஅபரோக்ஷஞா
னத்தால் க. உத்தமலோகப்பிராப்தியும், உ. பு
னிதமாகிய ஸ்ரீமான்களது குலத்திலேனும் அ
லது நிஷ்காமத்தன்மையால் ஞானவான்கள
குலத்திலேனும் ஜன்ம முண்டாம்.

கஎ. வினா:—அதிடஅபரோக்ஷஞானம் எ
போது பூரணமாகும்?

விடை :—(ஈ. அவதி) சத்து சித்து ஆநந்
முதலிய பிரஹ்மவிசேஷணங்களின் அபரோக்
ஞானம் உண்டாகியும் சமுசயவிபரீதபாவனை
லிருக்குமாயின், அப்போது அதிட அபரோக்
ஞானம் பூரணமாகும்.

கஅ. வினா :—திட அபரோக்ஷஞான மென்
து யாது?

விடை:—(க. சொரூபம்) அசம்பாவனை விபரீ
பாவனைக ளில்லாமல் உண்டாகும் பிரஹ்மாத்
ஐக்கியநிச்சயம் திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞா
மாம்.

கக. வினா :—திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞா
ம் எதனாலுண்டாம்?

விடை:—(௨. ஏது) குருமுகமாக *௧௫. மகாவாக்கியஅர்த்தத்தின் சிரவணமனனநிதித்தியாசனமாகியவிசாரம் செய்வதால் திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

௨௦. வினா:—திடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(௩. பலம்) *௧௬. அபானுபாதக ஆவரணமும் *௧௭. விக்ஷேபமுமாகிய காரியத்தோடு அவித்தையி (அஞ்ஞானத்தி)ன் நிவிருத்தியுண்டாய்ப் பிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய மோக்ஷமுண்டாம்.

௨௧. வினா:—திடஅபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

---

*௧௫. ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை (ஆத்மாவும் பிரஹ்மமும் ஒன்று என்னுந் தன்மையை) அறிவிக்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியம்.

*௧௬. “பிரஹ்மம் தோற்றவில்லை” என்பதாக அபானமாகிய பிரஹ்மத்தின் அப்பிரதீதி (தோற்றாமை)யை ஆபாதகஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் அபானுபாதகஆவரணமாம்.

*௧௭. ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரத்தோடு கூடிய சிதாபாசனும், அவனது தருமமாகிய கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ ஜனனமரணாதிகளும் விக்ஷேபமாம்.

விடை :—(ச. அவதி) தேகத்திலுள்ள நானென்னும் ஞானத்தைப் பாதித்து, இதைப்போலப் பிரஹ்மாபின்னமாகிய ஆத்மாவில் எப்போது ஞானமுண்டாகுமோ, அப்போது இடஅபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

உஉ. வினா :—விசாரமென்பதியாது ?

விடை :—(க. சொரூபம்) ஆத்மாநாத்மாக்களை வேறுபிரித்தறிதல் விசாரமாம்.

உங. வினா:—இந்த விசாரம் எதனாலுண்டாகும் ?

விடை :—(உ. ஏது) இந்த விசாரம் ஈசுவரன், வேதம், குரு, தனது அந்தக்கரணம் என்னும் * கஅ. இந்நான்கன் கிருபையாலுண்டாகும்.

---

* கஅ. க. சற்குருமுதலிய ஞானசாமக்கிரி (சாதனங்) களின் பிராப்தி ஈசுவரகிருபை.

உ. சாஸ்திரார்த்தத்தின் தாரண (ஞாபக) சக்தி வேதகிருபை.

ங. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் தனது அநுபவாநுசாரமாகவும் யதார்த்த உபதேசத்தைச் செய்தல் குருகிருபை.

ச. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் குருவாக்கியாநுசாரமாகவும் சாதனங்களைச்சம்பாதித்தல் தனது அந்தக்கரணக்

௨௪. வினா:—இந்த விசாரத்தாலுண்டாவது யாது?

விடை:—(௩. பலம்) *௧௧. இந்த விசாரத்தால் திடஅபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

தின்கிருபை. குருகிருபை வேண்டுமென்பது மகோபநிஷத்தின் ௪ வது அத்தியாயத்திலும், மகாநாராயணோபநிஷத்தின் ௫ வது அத்தியாயத்திலும், பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்திலும், அத்வயதாரகோபநிஷத்திலும், அந்தக்கரணக்கிருபை வேண்டு மென்பது,

"चित्तस्य हि प्रसादेन हन्ति कर्म शुभाशुभम् ।
प्रसन्नात्मात्मनि स्थित्वा सुखमव्ययमश्नुते ॥

சித்தத்தின் பிரசாதத்தினாலேயே சுபாசுபமான கர்மத்தினைக் கெடுக்கின்றான். பிரசன்னாந்தக்கரண முடையவன் ஆத்மாவில் நிலைத்து அவ்யயசுகத்தை யநுபவிக்கின்றான்." என்று மைத்திராயணியுபநிஷத்தின் ௪-வது பிரபாடகத்திலும், மைத்திரேயோபநிஷத்தின் முதலத்தியாயத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க ஈசுவர கிருபையும் வேதகிருபையும் வேண்டு மென்பது பிரசித்தம்.

* ௧௧. "अविचारकृतो बंधो विचारान्मोक्षो भवति। तस्मात्सदा विचारयेत् । अध्यारोपापवादतस्स्वरूपं निश्चयीकर्तुं शक्यते ॥

உரு. வினு :—இந்த விசாரம் எப்போது பூர்ணமாகும்?

விடை :—(ச. அவதி) இந்த விசாரம் அபரோக்ஷஞான முண்டாகுமாயின் பூர்ணமாகும்.

உசு. வினு :—எதை விசாரிக்கவேண்டும்?

விடை :—(ரு. விஷயம்) க. நான் யார்? உ. பிரஹ்மமென்பது யாது? ங. பிரபஞ்சமென்பது யாது? என்று *உ0. இம்மூன்று வஸ்துக்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

உஎ. வினு :—இம்மூன்று வஸ்துக்களின் சாதாரணவடிவம் யாது?

அவிசாரத்தினுலாவது பந்தம். விசாரத்தினுல் (அபரோக்ஷஞானவாயிலாக) மோக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும். அத்யாரோபாபவாதத்தினுல் சொரூபம் (தனதுவடிவம்) நிச்சயஞ்செய்யக்கூடியதாம்." என்னும் பைங்கலச்ருதியினுல் விசாரமே ஞானவாயிலாக மோக்ஷஹேது வென்பது பெறப்படுகின்றது.

*உ0. " तस्मात्सदा विचारयेज्जगज्जीवपरमात्मनः॥

ஆதலால், ஜகத்து ஜீவன் பரமாத்மா இம்மூன்றையும் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும்." என்பது பைங்கலச்ருதி.

விடை :—"க. நானும், உ. பிரஹ்மமும், சைதன்னியம்; ந. *உக. பிரபஞ்சம் ஜடம்."

உஅ. வினா :—சைதன்னிய மென்பதுயாது?

விடை :—

(க) எது ஞானவடிவமாய்,

(உ) சகல கடாதிப் பிரபஞ்சங்களையும் அறிகிறதோ,

(ந) எதை அந்நியமாகிய மன இந்திரியாதிகளவையும் அறியமாட்டாவோ,

அது சைதன்னியம்.

உகூ. வினா :—ஜடமென்பது யாது?

விடை :—

(க) தன்னை யறியாததும்,

(உ) மற்றவைகளை யறியாததுமான

---

* உக. சமஷ்டி வியஷ்டி ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண தேகங்களும், அவற்றின் அவஸ்தைகளும், தர்மங்களும் பிரபஞ்ச மெனப்படும்.

*உஉ. அஞ்ஞானமும், அதனது காரியமாகிய *உ௩. பூத *உச. பௌதிகபதார்த்தங்களும் ஜடமாம்.

௩௦. வினா:—மேற் கூறப்பட்ட மூன்று வஸ்துக்களின் விசாரம் எந்தவிதமாக உபயோகப் படும்?

விடை:—(௧. உபயோகம்) க. "தத்துவமஸி" மகாவாக்கியத்திலுள்ள "துவம்" பத "தத்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய *உ௫. ஜீவ *உ௬. ஈசுவரர்களது *உ௭. உபாதியாகிய

---

*உஉ. "யான் அறியேன்" என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய ஆவரணவிக்ஷேபசக்திகளையுடைய அநாதிபாவரூபம் அஞ்ஞானம்.

*உ௩. ஆகாசமுதலிய ஐந்தும் பூதம்.

*உச. பூதங்களின் காரியமாகிய பிண்டப்பிரம்மாண்டாதிகள் பௌதிகம்.

*உ௫. சிதாபாசனோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தோடுகூடின சைதன்னியம் ஜீவன்.

*உ௬. சிதாபாசனோடுகூடிய மாயையோடு பிரம்ம சைதன்னியம் ஈசுவரன்.

*உ௭. எது தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்திற்பிரவேசியாமல், அதனைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தி விக்கின்றதோ அது உபாதியாம். அது கடம் தலை ஆ

*உஅ. பிரபஞ்சத்தைப் பழுதையில் பாம்புபோலும், கட்டையில் புருஷன்போலும், மருபூமியில் கானற்சலம்போலும் விசாரத்தால் மித்தையென வறிந்து நீக்குதல் பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உபயோகமாம்.

உ. "யானாகிய ("துவம்" பதலக்ஷியார்த்த) ஆத்மா, அந்த ("தத்" பதலக்ஷியார்த்த)ப் பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்," என்று *உக. பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியத்தை விசாரத்தினால் சத்தியமென்றறிந்துமிஞ்சவைத்தல், "நான்யார் ?"

ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது, அக்கடாகாயத்தைப் பிறமகாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவித்தலால் உபாதியாதல் போலவாம்.

* உஅ. சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய மூன்றுசரீரம், பஞ்சகோசம், மூன்றவஸ்தைமுதலிய நாமரூபங்கள் பிரபஞ்சமெனப்படும்.

*உக. " जीवभावजगद्भावबाधे प्रत्यगभिन्नब्रह्मैवाव-शिष्यते ॥

ஜீவத்தன்மைஜகத்தன்மைகளை யறிந்தகாலத்தில் பிரத்தியகபின்னபிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது." என்னும் பைங்கலசுருதியினால் பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் மிஞ்சுதல் காண்க.

"பிரஹ்ம மென்பது யாது?" என்னும் விசாரத்திற்கு உபயோக (பல) மாம்.

௩௧. வினா:—இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி யாவன்? அவன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:— (எ. விசாரத்தினதிகாரி) க. இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி *௩0.உத்தமஜிஞ்ஞாசு. உ. அவன் சற்குருகிருபையால் உபோற்காதமுதலிய *௩௧. பிரக்கிரியைகளை விசாரித்து, "நான் தானே பிரஹ்மமாயிருக்கிறேன்" என்று பிரஹ்மாத்மாவைஅபரோக்ஷமாக அறியவேண்டும்.

௩உ. வினா:—அந்தப்பிரக்கிரியைகளின்பெயர்களெவை.

---

*௩0 விவேகம், வைராக்கியம், ஷட்சம்பத்தி, முமுக்ஷுத்துவம் என்னு மிந்நான்கு சாதனங்களோடு கூடினவனும், பிரஹ்மநிஷ்டனாகிய குருவினது வாக்கியத்திலும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் பரமவிசுவாசமுடையவனும், ஒருபோதும் குதர்க்கஞ்செய்யாத வனும், சொரூபத்தைத அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையுள்ளவனுயு மிருக்கும் அதிகாரி உத்தமஜிஞ்ஞாசு (ஞானவிருப்பமுள்ளவன்).

* ௩௧ அத்வைதத்தைப் போதிக்கும் யாதேனும் ஓர் பிரகாரம் (விதம்) பிரக்கிரியையாம.

விடை:—

க. உபோற்காதம்.

உ. பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப அபவாதங்கள்.

ங. தேக மூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா(பார்க்கிறவன்).

ச. நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

ரு. அவஸ்தை மூன்றற்கும் நான் சாக்ஷி.

சா. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மை.

எ. ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

அ. சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம்.

கூ. அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணநம்.

க0. சாமானியசைதன்னியம்; விசேஷசைதன்னியம்.

கக. "தத்" பத "துவம்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களும்; அவ்விரண்டிலக்ஷியார்த்தங்களினது ஐக்கியமும்.

கஉ. ஞானியின் கர்மநிவிருத்தி.

கங. ஞானபூமி எழு.

கச. ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி.

கரு. வேதாந்தப்பிரமேயம்.

கசு. வேதாந்தபதார்த்தங்களின்பெயர் அல்லது இலகுவேதாந்தகோசம்.

இவை *௩உ, அந்தப் பிரகிரியைகளின் பெயர்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் முதற்கலை
உபோற்காதவர்ணநம்
முற்றிற்று.

---

*௩உ. க. பிரபஞ்சத்தின்விசாரம் க-வது, உ-வது, ௩-வது, கஉ-வது, க௩ வது பிரக்கிரியை (கலை)களிலும்,

உ. பிரபஞ்சத்தோடு "நான் யார் ?" என்னும் விசாரம் ௩-வது, ச-வது, ரு-வது, பிரக்கிரியைகளிலும்,

௩. "பரமாத்மா யார்?" என்னும் விசாரம் க0-வது பிரக்கிரியையிலும்,

ச. பிரஹ்மாத்மாக்களிருவர்களது சொரூபத்தின் விசாரம் எ-வது, அ-வது, கூ-வது, கக-வது, கச-வது பிரக்கிரியைகளிலும்,

ரு. பிரபஞ்சபிரஹ்மாத்மாக்களது சொரூபவிசாரம் கரு-வதுபிரக்கிரியையிலும்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சகலப்பிரக்கிரியைகளுக்கும் "தத்" பத "துவம்" பதார்த்தங்களின் சோதனமும், அவற்றின் ஐக்கியநிச்சயமும் பிரயோஜனமாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இரண்டாங்கலை.

* க. பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

பிரபஞ்ச மதனு ரோபா பவாத
மெனுமிவை தம்மா னிட்பிர பஞ்ச
வத்துவே பிரஹ்ம மற்றைமா யாதி
யவத்துவென் றன்ப வறிவாய் நீயே. (க)
பிரமம் மாயை யவற்றின் னியைபு
சீவனு டீச னவற்றின் பேத
மென்பவை யாறு மநாதி யாகு
மவற்றிற் பிரம மநந்த மெனப்படும். (உ)
வத்துவி லவத்துவைக் கூறலா ரோபம்
பாதித் தவத்துவை வத்துவை யியம்ப
லபவாத மென்றே யறையப் படுமேற்
குரவ னருளி* னிப் பொருந்துமா றுணர்ந்து
தமத்துக வொழித்துத் தனையே யுணர்க. (ங)

---

*க. இதனைப் பைங்கலசுருதியிற் காண்க.
* (இப்பொருந்துமாறு-இந்தயுக்தி)

௩௩. வினா :—சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் *௨. ஆரோபம் எப்படி உண்டாயிருக்கிறது?

விடை :— *௩. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் *௪. அநாதி *௫. கற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு. அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாதி கற்பிததாதாத்மிய (கற்பிதபேதத்தோடு வாஸ்தவஅபேதமாகிய) சம்பந்தமுண்டு.

அந்தப்பிரகிருதி, ௧. மாயை, ௨. அவித்தை, ௩. தமப்பிரதானப் பிரகிருதியெனப் பிரிவையடைகின்றது அவற்றுள்,

௧. *௬. சுத்தசத்துவகுணத்தோடு கூடியது மாயை.

௨. *௭. மலினசத்துவகுணத்தோடு கூடியது அவித்தை.

௩. தமோகுணத்தின் முக்கியத்தன்மையோடு கூடியது தமப்பிரதானப்பிரகிருதி.

---

*௨. வஸ்துவி(பிரஹ்மத்தி)ல் அவஸ்துவை (அஞ்ஞானத்தை)யும் அதன் காரியத்தையுங் கூறுதல் ஆரோபமாம்; இதனையே அத்தியாரோபமென்றுங் கூறுவர். வஸ்து=மெய்ப்பொருள். அவஸ்து=பொய்ப்பொருள்.

*௩. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு என்பதற்கு,

"तस्मिन्मरुशुक्तिकास्थाणुस्फटिकादौ जलरौप्यपुरुषरेखादिवल्लोहितशुक्लकृष्णगुणमयी गुणसाम्याऽनिर्वाच्या मूलप्रकृतिरासीत् ॥

அவ்வத்விதீயப்பிரஹ்மத்தில் கானல் சுத்தி தாணு படிக முதலியவற்றில் நீர் வெள்ளி புருஷன் இரேகை முதலியவற்றைப்போல வெண்மை செம்மை கருமை யென்னும் குணமயமானதும், குணசாம்மியமும், அநிர்வாச்சியமு(இத்தன்மையதென்று உறுதியாய்ச்சொல்ல முடியாதது)மான மூலப்பிரகிருதி இருந்தது." என்னும் பைங்கலசுருதியும், மற்றுங் கோபாலதாபநீயம், வராகம், நிராலம்பம், ஸர்வசார முதலிய சுருதிகளும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*௪. உற்பத்தியில்லாத பொருள் சொரூபமாக அநாதியாம். அப்படிப்பட்டவை சுத்தப்பிரஹ்மம், பிரகிருதி, அவற்றின் சம்பந்தம், ஈசுவரன், ஜீவன், அவற்றின் பேதம் என்னும் ஆறுமாம். பிரவாகரூபமாகப் பிரபஞ்சமும் அநாதியாம்.

* ௫. எது இல்லாததாய்ச் சொப்பனபதார்த்தங்களைப்போலப் பிராந்தியினால் விளங்குகின்றதோ, அது கற்பிதமாம் (கற்பிக்கப்பட்டதாம்). மாயை கற்பிதமென்பதனைப் பாசுபதோபநிஷத்திற் காண்க.

*சு. "शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायां बिंबितोऽजः । सत्त्वप्रधाना प्रकृतिर्मायेति प्रतिपाद्यते ॥ सा माया स्ववशोपाधिस्सर्वज्ञस्येश्वरस्य हि । वश्यमायत्वमेकत्वं सर्वज्ञत्वं च तस्य तु ॥

சுத்தசத்துவப்பிரதானமான மாயையில் பிரதிபிம்பித்தவரே அஜர் அதாவது ஈசுவரன் சத்துவப்பிரதானப் பிரகிருதி மாயையென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த மாயை சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனுக்குத் தன் வசப்பட்ட உபாதியாம். ஆதலால் அவ்வீசுவரனுக்கு வசப்பட்ட மாயையினை யுடைமையும், ஏகத்தன்மையும், சர்வஞ்ஞத்தன்மையும் உண்டு." என்னும் சாஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத்தின் ௬௬-ஆம் வாக்கியத்தால் சுத்தசத்துவப்பிரதானம் மாயையென்பதும், அதிற்பிரதிபிம்பித்தவன் ஈசுவரன் என்பதும், அவன் சர்வஞ்ஞன் ஏகனென்பதும் காண்க. க்ஷத்திரியசூத்திரர்களாகிய மந்திரிகளால் அமிழ்த்தப்படாத பிராஹ்மணனாகிய இராஜாவைப்போல, இரஜோதமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்படாது தான் அவற்றை அமிழ்த்தியிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் சுத்தசத்துவகுணமாம்.

*எ. இரஜோதமோகுணங்களை அமிழ்த்தாமல் க்ஷத்திரியர்களாகிய இரண்டு இராஜகுமாரர்களால் அமிழ்த்தப்படும் பிராஹ்மணனாகிய ஒரு மந்திரியைப்போல, இரஜோ

க. * அ. மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிர திபிம்பம், அதிஷ்டான (பிரஹ்ம) த்துடனும்

தமோகுணங்களால் தான் அமிழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் மலினசத்துவகுணமாம்.

*அ. " ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयमाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यांतर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धींद्रियनियन्तृत्वादीश्वरः ।" "ईश्वर एव ब्रह्मविष्णवीशानेंद्रादीनां नामरूपद्वारा स्थूलोहमित्यध्यासवशाज्जीवः ॥ सोऽयमेकोऽपि देहारंभकभेदवशाद्बहुजीवः ॥"

"பிரஹ்மமேபிரகிருதி யென்னும் பெயருடைய தனது சக்தியினை ஆசிரயித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உலகங்களைச் சிருஷ்டித்து, பிரவேசித்து, அந்தரியாமி த[illegible]மையாகப் பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்தீந்திரிய [illegible] நியமிப்பதாயிருத்தலால் ஈசுவரனும்." "ஈசுவரனே பிரஹ்ம விஷ்ணு ஈசான இந்திராதியரின் நாமரூப வாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாசவசத்தால் ஜீவனாகின்றான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும், தேகாரம்பகபேதவசத்தால்வெகுஜீவனாவன்." என்னும் சுக்கிலயஜுர்வேதத்திலுள்ள நிராலம்போபநிஷத்தும்,

"ममत्वेन भवेज्जीवो निर्ममत्वेन केवलः ।

(யான்) எனதெனுந்தன்மையால் ஜீவனாகின்றான் எனதெனுந்தன்மையின்மையால் கேவல (சிவ) னாகின்றான்." என்னும் யோகசூடாமணியுபநிஷத்தும்,

"पशुपतिरहंकाराविष्टस्सँसारी जीवः स एव पशुः॥ सर्वज्ञः पंचकृत्यसंपन्नस्सर्वेश्वर ईशः पशुपतिः॥

பசுபதியே அகங்காரத்திற் பிரவேசித்துச் சம்சாரி ஜீவனாய், அவரே பசுவாகின்றார். சர்வஞ்ஞராய்ப் பஞ்சகிருத்தியத்தோடு கூடிய சர்வேசுவரரான ஈசன் பசுபதியாவர்." என்னும் சாமவேதிய ஜாபாலியுபநிஷத்தும்,

"अहंकाराभिमानेन जीवस्स्याद्धि सदाशिवः

அகங்காராபிமானத்தினால் சதாசிவன் ஜீவனாகின்றான்." என்னும் திரிசிகிபிராஹ்மணோபநிஷத்தும்,

"शक्तिद्वयं हि मायाया विक्षेपावृतिरूपकं॥ विक्षेपशक्तिर्लिंगादिब्रह्माण्डांतं जगत्सृजेत्। अंतर्दृश्ययोर्भेदं बहिश्च ब्रह्मसर्गयोः॥ आवृणोत्यपरा शक्तिस्सा संसारस्य कारणम्। साक्षिणः पुरतो भातं लिंगदेहेन संयुतम्। चितिच्छायासमावेशाज्जीवस्स्याद्व्यावहारिकः। अस्य जीवत्वमारोपात्साक्षिण्यप्यवभासते॥

மாயைக்கு விக்ஷேபம் ஆவரணமென்னும் இரண்டு சத்திகளுண்டு. அவற்றுள், விக்ஷேபசத்தி இலிங்காதிப்

பிரஹ்மாண்டாந்தமான ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்றது. மற்றைச்சக்தி உள்ளில் திருக்கு த்திருசியங்களின் பேதத்தையும், வெளியில் பிரஹ்மசர்க்கங்களின் பேதத்தையும் மறைக்கின்றது. அது ஸம்சாரத்திற்குக் காரணம்; சாக்ஷிக்குமுன் விளங்குகின்றது; இலிங்கதேகத்தோடு கூடியதாயிருக்கின்றது. அதில் சிற்சாயையின் பிரவேசத்தால்வியாவகாரிகஜீவ னாகின்றான். இதன்ஜீவத்துவம் ஆரோபத்தினால் சாக்ஷியினிடத்துத் தோற்றுகின்றது." என்னும் ருக்வேதத்தின் சரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

"घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ ।
एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥

கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாகாசமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்." என்னும் யஜுர்வேதிய வராகோபநிஷத்தும்

"मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ॥

என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதமாம்; உண்மையாக இல்லை." என்னும் ருக்வேதிய சரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

"सर्वज्ञेशो मायालेशसमन्वितो व्यष्टिदेहं प्रविश्य । तया मोहितो जीवत्वमगमत् । शरीरत्रयतादात्म्यात्क-

*௯. மாயையுடனும் கூடி ஜகத்கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞேசுவர னெனப்படும்.

तृत्वभोक्तृत्वमगमत् । जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमूर्छामरण धर्म-युक्तो घटीयंत्रवदुद्विग्नो जातो मृत इव कुलालचक्रन्या-येन परिभ्रमति ॥

சர்வஞ்ஞேசன் மாயாலேசத்தோடு கூடியவனாய் வியஷ்டிதேகத்திற் பிரவேசித்து, அதனால் மோகிக்கப்பட்டவனாய், ஜீவத்தன்மையை அடைந்தான்; சரீரத்திரயதாதாத்மியத்தால் கர்த்திருத்தன்மை போக்திருத்தன்மையையடைந்தான். ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மூர்ச்சா மரண தர்மங்களோடு கூடியவனாய்க் கலசங்களோடு கூடிய யந்திரம் போல் கலக்கமுடையவனாய்ப் பிறந்தவன் இறந்தவன்போலக் குலாலசக்கரநியாயத்தால் (குயவன் சக்கரம்போலச்) சுழல்கின்றான்.” என்னும் பைங்கோபநிஷத்துமாகிய இவைமுதலிய சுருதிகள் பிரஹ்மமே ஜகத்துக்குக் காரணமென்பதற்கும், பிரஹ்மமே மாயை அவித்தையுபாதிகளால் ஈசனும் ஜீவனுமாமென்பதற்கும், ஜீவேசுவரர் கற்பிதரென்பதற்கும், மாயைக்கு ஆவரணம் விக்ஷேபமென்று இரண்டு சக்திகளுண்டென்பதற்கும், அவை சொரூபத்தை மறைத்துப் பிரபஞ்சத்தைக் காட்டுமென்பதற்கும் பிரமாணமாதல் காண்க.

௬௩. இங்கே மாயையென்னும் சத்தத்தால் மாயையும் தமப்பிரதானப்பிரகிருதியுமாகிய இவ்விரண்டு ஈசுவரனது உபாதிகளும் கொள்ளப்படும் அவற்றுள்,

அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதி
டம், அதிஷ்டானத்து (கூடஸ்தரு)டனும்அ
தையுடனும் கூடிப்போக்தாவாகிய அற்பஞ்
வ னெனப்படும்.

க ஈசுவரஜீவர்களும் அநாதிகற்பிதராவர்.

வர்களுள்;

ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை ஏகமா
ளு)யும் *௧௦. ஆபேக்ஷிகவியாபகமாயு மிரு
ால் ஈசுவரனும் ஏகமாயும் வியாபகமாயு
க்கின்றனர்.

மாயையாகிய உபாதியைக்கொண்டு ஈசுவரன் கு
னைப்போல ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமும்,
தமப்பிரதானப்பிரகிருதியைக்கொண்டுமண்போ
ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமு மாகின்றார்.

௧௦. ஒன்றன் அபேக்ஷையால் வியாபகமாயும் மற்
றன் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயு மிருப்பது
ஆபேக்ஷிகவியாபக மெனப்படும். வீடானது கடாதி
அபேக்ஷையால் வியாபகமாயும், கிராமத்தின்
அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயுமிருக்கின்றது ஆகை
ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம். அதுபோல மாயையும்

௨. ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தை நாநாவாயும் பரிச்சின்னமாயு மிருத்தலால் ஜீவனும் நாநாவும் பரிச்சின்னமுமாம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களுக்கு அநாதிகற்பிதபேதமுமுண்டு.

௩. சிருஷ்டிக்கு முன்னே, அந்த ஜீவர்களது உபாதியாகிய அவித்தை ஜீவர்களது கர்மத்துடனே மாயையில் ஒடுங்கி யிருக்கிறது. அந்த மாயை சுழுத்தியில் அவித்தையைப்போலப் பிரஹ்மத்துக்கு வேறாய்த் தோற்று (சித்திக்)கிறதில்லை. ஆகையால் *௧௧. சிருஷ்டிக்கு முன்னே சஜாதியவிஜாதியசுவகதபேத மில்லாத ஏகமே அத்விதீயசச்சிதானந்தப் பிரஹ்ம மிருந்தது.

பிருதிவிமுதலியவற்றின் அபேக்ஷையால் வியாபகமா (அதிக தேசத்திலுள்ளதா)யும், பிரஹ்மத்தின் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமா (குறைந்தவிடத்துள்ளதா)யு மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம்.

* ௧௧. இதனை "सदेव सौम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं तद्ध एक आहुः ॥

மமாகிய நிமித்தத்தால் "*கஉ. ஒன்றாகிய யான் அநேகரூப மாவேன்." என்னும் இச்சை யுண்டாயிற்று.

௩. அந்த இச்சையினால் பிரஹ்மத்தின் உபாதியாகிய மாயையில் *கந. க்ஷோபமுண்டாய்க்

---

*கஉ. "सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। इदं सर्वमसृजत यदिदं किंच। तत्सृष्ट्वा। तदेवानुप्राविशत्।

அவர் வெகு ஆவேன் அநேகமாகப் பிறப்பேன் என்று விரும்பினார். அவர் ஆலோசனையைச் செய்தார். அவர் ஆலோசனையாகிய தபத்தைச்செய்து, இவ்வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். யாதொரு இந்த ஜகத்துண்டோ அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதன்கண்ணேயே பிரவேசித்தார்." என்னும் தைத்திரீயம் ௨-வது வல்லி ௬-வது அநுவாகத்தினாலும், இவ்வாறே சாந்தோக்கியம் ௬-வது பிரபாடகம் ௨-வது கண்டத்தினாலும், ஐதரேயம் முதல் அத்தியாயம் முதல் கண்டத்தினாலும், பிரசினோபநிஷத்து ஆறாவது பிரசினத்தினாலும், முண்டகோபநிஷத்து முதல் முண்டகம் முதல் கண்டத்தினாலும், யஜுர்வேதத்தின் யோகசிகோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயத்தினாலும் பிரஹ்மத்தில் சிருஷ்டிக்குக் காரணமான ஈக்ஷணம் அதாவது சங்கற்பம் உண்டானமை காண்க.

*கந. காரியமாதற் கெதிர்ப்படும் நிலைமையினை க்ஷோப மென்றும், கலக்க மென்றும் கூறுவர்.

கிரமமாக ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி யென்னும் பஞ்சமகாபூதங்களும் உண்டாயின,

௪. அவற்றிற்குப் * ௧௪. பஞ்சீகரணமுண்டாகா திருந்தது; அப்போது அவை *௧௫. அபஞ்சீகிருதமா யிருந்தன. அவற்றினின்றும் சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய சூக்ஷ்மசிருஷ்டி யுண்டாய்ப், பின்னர் ஈசுவரனது இச்சையால் அவற்றிற்குப் பஞ்சீகரண முண்டானகாலத்து அவை பஞ்சீகி

---

* ௧௪. அவ்வைந்தாகச் செய்தலைப் பஞ்சீகரண மென்பர். அவ்வைந்தாக்கப்பட்டதனைப் பஞ்சீகிருத மென்பர். பஞ்சீகரணம் செய்தலை ௩-வது கலையிற் காண்க.

* ௧௫. பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவினின்றும் அபஞ்சீகிருதபூதங்க ளுண்டாயின என்பதற்கு

“ब्रह्मभूतात्मनस्तस्मादेतस्माच्छक्तिमिश्रितात् । अपंचीकृत आकाशस्संभूतो रज्जुसर्पवत् । आकाशाद्वायुसंज्ञस्तु ॥

அந்த இந்தச் சக்தியோடுகலந்த பிரஹ்மவடிவ ஆத்மாவினின்றும் பழுதையிற் பாம்புபோல அபஞ்சீகிருத ஆகாய முண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவென்னும் பெயருடைய துண்டாயிற்று.” என்னும் கடோபநிஷத்து, பைங்கலம் முதலத்தியாயம், தைத்திரீயம் இரண்டாவது வல்லி முதல் அநுவாக முதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க.

ருதமாயின. *கக. அவைகளினின்றும் சமஷ்டி வியஷ்டியாகிய ஸ்தூலசிருஷ்டி உண்டாயிற்று.

ரு. அவற்றில் சமஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப் பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி, ஜீவனது பார்வையால் ஈசுவரனும், வியஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி ஜீவனுமாவர். அவர்களுள், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனாயிருத்தலால் நித்தியமுக்தனும், ஜீவன் அற்பஞ்ஞனாயிருத்தலால் பெத்தனுமாவர்.

இவ்வாறு சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் ஆரோபமுண்டாயிருக்கிறது.

௬௪. வினா:—இவ்வாரோபம் சத்தியமா? மித்தையா?

விடை:—இவ்வாரோபம் பழுதையில் பாம்பு போலவும், சாக்ஷியில் சொப்பனம் போலவும்,

---

*கக. இதனை "ईशः पंचीकृतमहाभूतलेशानादाय व्यष्टिसमष्ट्यात्मकस्थूलशरीराणि यथाक्रममकरोत् । ஈசுவரன் பஞ்சீகிருதமகாபூதங்களின் இலேசங்களைக்கொண்டு வியஷ்டிசமஷ்டிவடிவஸ்தூலசரீரங்களைக்கிரமப்படி செய்தார்." என்னும் பைங்கலோபநிஷத்திற் காண்க.

கண்ணாடியில்நகரப்பிரதிபிம்பம்போலவும்* கஎ. மித்தையாம்.

---

* கஎ. ஆரோபம் மித்தையா மென்பதற்கு,

“ अथ कतिपदार्था इति । सदसन्मिथ्या चेति त्रयः । सदेव तत्र ब्रह्म असत्तुच्छं । जगत्कल्पितं ब्रह्मण्यसत्यं मिथ्या ॥

இனிப்பதார்த்தங்கள் எத்தனையெனின், அவை சத்து அசத்து மித்தை யென மூன்றாம். அவற்றுள், சத்தே பிரஹ்மம். அசத்து துச்சம் அதாவது ஒன்று மில்லாததாம். மித்தை யென்பது பிரஹ்மத்தின்கண் இல்லாததாய்க் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஜகத்தாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷத்தும்,

“ स्वप्नजगदभ्रगजादितुल्यं । तद्रज्जुसर्पवत्कल्पितम् ॥

அந்த ஜகத்து சொப்பனஜகத்தையும் மேகத்திற்றோன்றும்யானைமுதலியவற்றையும் ஒத்ததாம். அது இரஜ்ஜுசர்ப்பம்போற் கற்பிதமாம்” என்னும் ருக்வேதத்தின் நிர்வாணோபநிஷத்தும்,

“लीलया कल्पयामास चित्रास्संकल्पतः प्रजाः । नानाचारसमारंभा गंधर्वनगरं यथा ” “ विरिंचिरूपान्म-

௯௫. வினா:—இவ்வாரோபம் எதனாலுண்டா கிறது?

விடை:—இவ்வாரோப மஞ்ஞானத்தினாலு ண்டாகிறது.

௯௬. வினா:—இவ்வாரோபம் எக்காலத்தது? எதனாலுண்டாயிருக்கும்? என்னும் விசாரம் எப்படி யுண்டாகும்?

விடை:—ஓர் புருஷனது வஸ்திரத்தில் எண்ணெய்க்கறை பட்டிருக்குமாயின், அதை அறிந்து நீக்குதற்கு உபாயந் தேடவேண்டும்; அப்படிக் கில்லாமல் "இக்கறை எக்காலத்தது? எப்படிப் பட்டிருக்கும்?" என்று விசாரித்தலால் ஒரு பிர யோஜனமு மில்லாதது போல, "இந்தப்பிரபஞ்

नसः कल्पितत्वाज्जगत्स्थितेः । तावत्स्थितिरियं प्रोक्ता तन्नाशे नाशमाप्नुयात् ॥"

"நாநா ஆசாரத்தோடுகூடியவர்களாய்ப் பலவித பிர ஜைகளைக் கந்தர்வநகரம் போலத் தமது சங்கற்பத்தால் விளையாட்டாகக் கற்பித்தனர்." "பிரஹ்மவடிவ மனதி னின்றும் கற்பிக்கப்பட்டதா யிருத்தலின் ஜகத்தின் ஸ் திதிக்கு அதுவரையிலுமே இந்த ஸ்திதி சொல்லப்பட் டது. அம்மனதின் நாசத்தில் நாசத்தினை யடைகின் றது." என்னும் மகோபநிஷத்தும் பிரமாணமாம்.

சத்தின் ஆரோபம் எக்காலத்தது? ஏன் உண்டாயிருக்கும்?" என்று விசாரித்தலாலும் ஒரு பிரயோஜனமுமில்லை. ஆனால் இதை நிவர்த்திக்க உபாயம் செய்தல் தகுதியாம்.

௩எ. வினா:—இவ்வெல்லா ஆரோபங்களும் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—

க. பிரஹ்மஞானத்தால் மாயை அவித்தைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

உ. அதனால் காரியத்தோடு பிரகிருதியின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௩. அதனால் பிரகிருதிப்பிரஹ்மங்களின் சம்பந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௪. *கஅ. அதனால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

ரு. அதனால் ஜீவேசுரர்களின் பேதநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

---

*கஅ. "मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता।

(பிரஹ்மஞானத்தால்) மாயையும் அதன் காரியமும் நீங்கியபோது ஈசுவரத்தன்மையுமில்லை; ஜீவத்தன்மையுமில்லை." என்பது வராகோபநிஷத்து,

௬. அதனால் பந்தநிவிருத்தி உண்டாய் மோக்ஷம் சித்த மாகின்றது.

இவ்வாறு ஒரேகாலத்தில் சகலஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாகிய *௧௧. அபவாத முண்டாகின்றது.

௩௮. வினா :—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் எதனால் உண்டாகும் ?

விடை :—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் மேற் சொல்லப்படும் விசாரத்தால் உண்டாகும்.

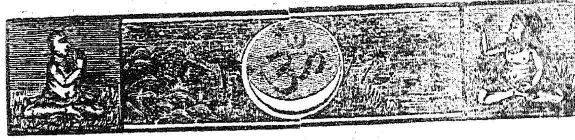
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் இரண்டாங்கலை

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்

முற்றிற்று.

---

* ௧௧. சர்ப்பத்தையும் அதனது ஞானத்தையும்பாதித்தலால் இரஜ்ஜுவாகிய அதிஷ்டானம் அவசேஷமா (மிஞ்சு)வது போலப் பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் அதிஷ்டானமாகிய சத்தப்பிரஹ்மம் மிஞ்சுதல் அபவாதமாம். பாதித்தல்=மித்தை (பொய்)யென நிச்சயித்தல்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

மூன்றாங்கலை.

* க. தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

மூவகை யுடலையுங் காண்பவன் யானே
தூலஞ் சூக்குமங் காரண மெனுமிம்
மூவுட றிருசிய மநான்மா வென்றுணர். (க)

அவ்வைந் தாகிய வைம்பெரும் பூதத்
தைந்தோ டிருபான் றத்துவத் தினதாந்
தூலம் போகா யதந மெனப்படு
மையைந் தாக்கப் படாதவைம் பூதப்
பதினெழு தத்துவத் தினதாஞ் சூக்குமம்
போகசா தநமாப் போற்றப் படுமஃ
தறியாமை காரண தேகஞ் சடம்போற்
றிருசிய மிதனைக் காண்பான் யானென்
றுணர்ந்து திருசிய மொழித்திடு வாயே. (உ)

---

* க. இந்தஸ்தூலதேகமுதலியன நானல்லவென்பதற்கு,

௩௯. வின :— முதற்பிரக்கிரியை "மூன்று தேகங்களுக்கும் நான் திருஷ்டா." அம்மூன்று தேகங்கள் எவை ?

விடை :— ஸ்தூலதேகம் சூக்ஷ்மதேகம் காரணதேகம் என்னுமிவை மூன்றுதேகங்களாம்.

க. ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

சO. வின :— ஸ்தூலதேகமென்பது யாது ?

"नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणि मनो नहि ।
सदा साक्षिस्वरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः ॥

யான் தேகமல்லன்; பிராணனல்லன்; இந்திரியங்களல்லன்; மனதல்லன். எப்போதும் சாக்ஷிசொரூபமாயிருத்தலால் சிவமே நான்." என்னும் தர்சனோபநிஷத்து,

"स्थूलदेहविहीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः कारणादि-विहीनात्मा ।

ஆத்மா ஸ்தூலதேகமில்லாதது, சூக்ஷ்மதேகமில்லாதது, காரணாதிகளில்லாதது." என்னும் தேஜோபிந்தூபநிஷத்து,

"अकायमव्रणमस्नाविरँ ॥

அவ்வாத்மா சரீரமில்லாதது, புண்ணில்லாதது, நரம்பில்லாதது". என்னும் ஈசாவாஸ்யம் முதலிய அநேக சுருதிகள் பிரமாணமாதல் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சங

விடை :—*உ. ஸ்தூலதேகம் பஞ்சீகிருதப
ஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்
களினதாம்.

சக. வினு :—பஞ்சமகாபூதங்கள் எவை?

விடை :—ஆகாயம், வாயு, தேயு, ஜலம், பிரு
திவி என்னும்இவை பஞ்சமகாபூதங்களாம்.

சஉ. வினு :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்
தைந்து தத்துவ(பதார்த்த)ங்கள் எவை?

க-ரு. விடை :—ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவ
ங்கள் :—சோகம், *ங. காமம், குரோதம், *ச.
மோகம், பயம் என்பனவாம்.

சு-கo. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—நட
த்தல், இருத்தல், ஓடல், விரிதல் (நிமிர்தல்), சு
ருங்குதல் (வளைதல்) என்பனவாம்.

---

*உ. ஸ்தூலசரீரம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களி
ன் இருபத்தைந்து தத்துவமாயிருத்தலேயும், அவற்றி
ன் கூறுபாட்டையும் இந்நூலிற் கூறியபடியே சாரீர
கோபநிஷத்தும், பைங்கலோபநிஷத்தின் உ-வது
அத்தியாயமும் கூறுதல் காண்க.

*ங. யாதேனும் ஓர் போகத்தின் இச்சை காமமெ
னப்படும்.

*ச. அகந்தை மமதை வடிவமாகிய புத்தி மோக
மாம். அகந்தை=யானெனல். மமதை=எனதெனல்.

௧௧-௧௫. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :— பசி, தாகம், சோம்பல், நித்திரை, காந்தி(ஒளி) என்பனவாம்.

௧௬-௨௰. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள் :— சுக்கிலம்(வீரியம்), சோணிதம் (உதிரம்),உமிழ் நீர்(வாய்நீர்), மூத்திரம், சுவேதம் (வியர்வை) என்பனவாம்.

௨௧-௨௫. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள் :— எலும்பு, மாமிசம், நாடி(நரம்பு), தோல், உரோமம் என்பனவாம்.

இவை பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்களின் பெயர்களாம்.

௪௫. வினா :—பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள் எவை ?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்குப் *ரு. பஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கிறதோ, அவை பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்க ளெனப்படும்.

௪௬. வினா :—பஞ்சீகரண மென்பது யாது ?

---

* ரு. முதலில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களிருந்தன. அவற்றிற்கு ஈசுவர இச்சையால் ஸ்தூலஸிருஷ்டி வாயிலாக ஜீவர்களது போகத்தின்பொருட்டு ஒன்றற்கொன்று கலத்தலாகியபஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கின்றது.

விடை:—*௬. ஐந்து பூதங்களினின்றும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு பாகஞ் செய்ய, அவை பத்தாயின. அவற்றினின்றும் முதல் ஐந்து பாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற ஐந்து பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்கு பாகமாக்கி, அந்த நந்நான்கு பாகங்களையும் ஆகாயாதி பூதங்களின் யாதொரு தத்தம் அரை அரை முக்கிய பாகங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்சேர்க்காமல் தத்தம்மின் வேறாகிய நான்குபூதங்களின் அரை அரைப்பாகங்களில் சேர்த்தல் பஞ்சீகரண மெனப்படும்.

௬௫. வினா:—பஞ்சபூதங்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படிக் கலப்புண்டாகிறது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஓர் ஐந்து சிநேகிதர்கள் மாவாழைமுதலிய ஒவ்வொரு பழத்தை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துத் தின்னத் தொடங்கிச் சகலரும் தங்கள் தங்கள் பழத்தை இரண்டிரண்டாகச் செய்து, அரை அரைப்பாகத்தைத் தங்கள் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு, மிஞ்சிய அரை அரைப்பங்கை நந்நான்காக்கி, நான்கு சிநேகித

---

* ௬. இவ்விஷத்தினைப் பைங்கலோபநிஷத்து ௨-வது அத்தியாயத்திற் காண்க.

ர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின், அப்போது ஐந்துபழங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சித்தாந்தம் :—

க. அதுபோல ஆகாயத்தை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் ஆகாயத்திற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[உ] ஒன்றைத் தேயுவிலும்,

[ந] ஒன்றை அப்புவிலும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

உ. இப்படியே வாயுவை இரண்டுபங்குசெய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்குபாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் வாயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[௩] ஒன்றை அப்புவினும்,

[௪] ஒன்றைப் பிருதிவியினுமாகச் சேர்க்கல்வேண்டும்

௩. இப்படியே தேயுவை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் தேயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்தினும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவினும்,

[௩] ஒன்றை அப்புவினும்,

[௪] ஒன்றைப் பிருதிவியினுமாகச் சேர்க்கல்வேண்டும்.

௪. இப்படியே அப்புவை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் அப்புவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்தினும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவினும்,

[௩] ஒன்றை அக்கினியினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

ரு. இப்படியே பிருதிவியை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் பிருதிவியிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,
[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,
[ங] ஒன்றை அக்கினியிலும்,
[ச] ஒன்றை அப்புவிலுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உண்டாவதனால் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சகூ. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் எப்படி யுண்டாயின ?

விடை :—சகலபூதங்களுக்கும் தத்தம் முக்கியபாகம் ஒன்றும், மற்றப்பூதங்களினது அமுக்கியபாகங்கள் நான்கும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொருபூதத்திற்கும் ஐந்து ஐந்து தத்துவங்க ளாயின. அவைகளெல்லாஞ் சேர்ந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்களாயின.

சஎ. வினு :—ஸ்தூலதேகத்தில் இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் எப்படி யிருக்கின்றன?

விடை :—

க-ரு. *எ. ஆகாயத்தின் ஐந்துதத்துவங்கள்:— (க) சோகம், (உ) காமம், (ங) க்ரோதம், (ச) மோகம், (ரு) பயம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

---

*எ. சில நூல்களில் சிரம், கண்டம், இதயம், உதரம், இடை என்னும் இடங்களிலுள்ள ஆகாயங்கள் ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களெனப்படும். அவற்றுள்,

க. ஆகாத (அடித்தல் முதலிய நிமித்தமின்றி எழும்) சப்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், சிரத்திலுள்ள ஆகாயம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

உ. சுவாசப்பிரசுவாசங்களுக்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், கண்டதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் வாயுவின் பாகமாம்.

ங. பித்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், இதயதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் தேயுவின் பாகமாம்.

ச. குடிக்கப்பட்ட ஜலத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், உதரதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் ஜலத்தின் பாகமாம்.

ரு. கந்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், இடையிலுள்ள ஆகாயம் பிருதிவியின் பாகமாம்.

இவ்வாற்றால் சோககாமக்குரோதாதிகள் ஸ்தூலதேகத்தின் தத்துவங்களென்று; ஆனால் இலிங்கதேகத்தின்

க. *அ. சோகம் :—ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனில், சோகமுண்டாகும்போது சரீரம் சூநியம்போலாகின்றது; ஆகாயமும் சூநியம்போன் றிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ). *க. காமம் :—ஆகாயத்தில் வாயுவின் பாகம்சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காமமாகிய

தருமங்களாம். அந்நியகிரந்தத்தின் கிரமமாகவோ சோகாதிகள் இலிங்கதேகத்தின் முக்கியதர்மங்களாம்; குடத்தில் நீரினது குளிர்ச்சியின் ஆவேசம்போல இவற்றின் ஆவேசம் ஸ்தூலதேகத்தில் உண்டாகிறது. ஆகலால் ஸ்தூலதேகத்திற்கும் கௌணதர்மங்களெனப்படும்.

*அ. வாயுமுதலிய பூதங்களின் பாகங்களிலும் ஆகாயத்தின் அந்நிய நான்கு பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகஞ் சேர்ந்திருக்கிறது; அவை ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்படாவிடினும், சோகத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் சமானத்தன்மை இருத்தலால், சோகம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

சிலவிடத்தில் உலோபமும் ஆகாயத்தைப்போல பதார்த்தங்களின் பிராப்தியால் நிறைவில்லாததாயிருத்தலால், ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே மற்றப் பூதங்களிலும் அறிந்துகொள்க.

*க. பிதாவிற்குச் சமானமாகப் புத்திரன் இருத்தல்போலக் காமம் வாயுவிற்குச் சமானமாயிருக்கின்றது.

விருத்தி சஞ்சலமாம்; வாயுவும் சஞ்சலமாம். ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௩) குரோதம்:—ஆகாயத்தில் தேயுவின்பாகம்சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின்,கோபம் வரும்போது சரீரம் கொதிப்புடையதாகின்றது; தேயுவும் கொதிப்புடையதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௪) மோகம்:—ஆகாயத்தில் ஜலத்தின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மோகம் புத்திராதிகளிடத்தில் பரவுகின்றது; ஜலபிந்துவாகிய நீர்த்துளியும் பரவுகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௫) பயம்:—ஆகாயத்தில் பிருதிவியின் பாகஞ் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், பயம் உண்டாகும்போது சரீரம் ஜடமா(செயலற்றதா)கின்றது; பிருதிவியும் ஜடத்தன்மையாகிய சுபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

௬-௰. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(௬) விரிதல், (௭) ஓடுதல், (௮) இருத்தல், (௯) நடத்தல், (௰) சுருங்குதல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

---

ஆகையால் அது வாயுவின்பாகமாம். இப்படியே மற்றத் தத்துவங்களிலும் அறிந்துகொள்க.

(௬) விரிதல் :—வாயுவில் ஆகாய[illegible] சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், விரி[illegible] பரவுதற்காம்; ஆகாயமும் பரவியி[illegible] கையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமா[illegible]

(௭) ஓடுதல் :—வாயுவின் முக்கி[illegible] ஏனெனின், ஓடுதலென்பது விரை[illegible] ஆதற்காம்; வாயுவும் விரைவாய்ச் [illegible] றது. ஆகையால் இது வாயுவின் [illegible] மாம்.

(௮) இருத்தல் :—வாயுவில் தேயு[illegible] சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், இரு[illegible] பது சரீரத்தின் நிமிர்ச்சிக்காம்; தே[illegible] காசமும் நிமிர்கின்றது. ஆகையால் [illegible] வின் பாகமாம்.

(௯) நடத்தல் :—வாயுவில் ஜலத்தி[illegible] சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நட[illegible] து போகுதற்காம்; ஜலமும் போகி[illegible] கையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௧0) சுருங்குதல் :— வாயுவில் பிரு[illegible] பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், [illegible] தலென்பது சங்கோசம் செய்தற்காம்; [illegible] வியும் சங்கோசத்தை (குவிதலை) அடை[illegible] கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பா[illegible]

ககு-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:-(கக) நித்திரை, (கஉ) தாகம், (கங) பசி, (கச) காந்தி, (கரு) சோம்பல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கக) நித்திரை :—தேயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நித்திரை வரும்போது சரீரம் சூனியமாகின்றது; ஆகாயமும் சூனியத்தன்மையுடையதா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஉ) தாகம்:—தேயுவில் வாயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தாகம் கண்டத்தை உலர்த்துகின்றது. வாயுவும் ஈரவஸ்திர முதலியவற்றை உலர்த்துகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கங) பசி :— தேயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், பசி உண்டாகும்போது எதைச்சாப்பிடுகிறோமோ அது பஸ்மமாகிறது; அக்கினியிலும் எதைப் போடுகிறோமோ அதுபஸ்பமாகிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் முக்கியபாகமாம்.

(கச) காந்தி :— தேயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காந்தி வெயிலால் குறைகின்றது; ஜலமும் வெயிலால் குறைகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(கரு) சோம்பல்:—தேயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோம்பல் வரும்போது சரீரம் ஜடமாய்ப் போகின்றது; பிருதிவியும் ஜடசுபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

கசு—உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(கசு) உமிழ்நீர், (கஎ) வியர்வை, (கஅ) மூத்திரம், (ககூ) சுக்கிலம், (உ௦) சோணிதம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கசு) உமிழ்நீர்:—ஜலத்தில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உமிழ்நீர் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது; ஆகாயமும் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஎ) வியர்வை:—ஜலத்தில் வாயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், வியர்வை உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது; வாயுவும் விசிறிமுதலியவற்றால் உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கஅ) மூத்திரம்:—ஜலத்தில் தேயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மூத்திரம் சூடா யிருக்கிறது; தேயுவும் சூடா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(கக) சுக்கிலம்:—ஜலத்தின் முக்கியபாகமா ம். ஏனெனின், சுக்கிலம் (வீரியம்) வெண்ணிற மாயும் கருப்பத்திற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது; ஜலமும் வெண்ணிறமாயும் விருக்ஷத்திற்கு ஏது வாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ0) சோணிதம் :—ஜலத்தில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோணி தம் (இரத்தம்) சிவப்புவர்ணமாம்; பிருதிவியும் ஒவ்வோரிடத்துச் சிவப்பா யிருக்கிறது. ஆகை யால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

உக-உரு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:— (உக) உரோமம், (உஉ) தோல், (உ௩) நாடி, (உச) மாமிசம், (உரு) எலும்பு என்பனவாம். அவற் றுள்,

(உக) *௪0. உரோமம் :—பிருதிவியில் ஆகா யத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உரோமம் சூநியமாயிருக்கிறது. அதை வெட்டு வதால் துக்க முண்டாகிற தில்லை; ஆகாயமும் சூநியமா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாய த்தின் பாகமாம்.

---

* ௪0. கேசம் (தலைமயிர்) உரோமத்தி(சரீரத்தின்ம யிரி)லடங்கும்.

(உஉ) தோல் :—பிருதிவியில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தோலால் சீதம், உஷ்ணம், வன்மை, மென்மை, யெனும் பரிசங்கள் அறியப்படுகின்றன ; வாயுவும் பரிச குணமுடையதா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(உங) நாடி :—பிருதிவியில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நாடியால் தாபத்தின் பரீட்சை உண்டாகின்றது; தேயுவும் தாபரூபமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(உச) மாமிசம் :—பிருதிவியில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மாமிசம் ஈரமா யிருக்கிறது ; ஜலமும் ஈரமா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(உரு) * கக. எலும்பு :—பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், எலும்பு கடினமாயும் மஞ்சள் நிறமாயு மிருக்கின்றது; பிருதிவியும் கடினமாயும் சிலவிடத்தில் மஞ்சள் நிறமாயு மிருக்கின்றது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம்.

---

* கக. நகமும் பல்லும் எலும்பி லடக்கும்.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளிருக்கின்றன.

சஅ. வினா:—இருபத்தைந்து தத்துவங்களை யும் அறிதற்குப் பிரயோசன மென்ன?

விடை:—

க. இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவைபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடை யனவாம்;

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்தல் இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோசனமாம்.

சகூ. வினா:—"இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல" என்று அறிவ தெப்படி?

விடை:—

க-ரு. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

க. (க) சோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சோகம் உண்டாகாதபோது அதன் *கஉ. அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

உ. (க) காமம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) காமம் உண்டாகாதபோது அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காமம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

---

*கஉ. அபாவம் இன்மை. இதனை நால்வகையாக நவீனரும், ஐவகையாகப் பிராசீனரும் கொள்வர். இதன் இலக்கணம் இதன் பதினொருவது கலையிற் காண்க.

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காமம் நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென்றறிக.

ங. (க) குரோதம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) குரோதம் உண்டாகாதபோது அதன் இன்மையையும் நான் அறிகின்றேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் குரோதம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு குரோதம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

ச. (க) மோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்,

(உ) மோகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மோகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையதுமல்ல;

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மோகம் நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென் றறிக.

௫. (க) பயம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) பயம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பயம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பயம் நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென் றறிக.

௬-௰. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

௬. (௧) விரிதல்:—சரீரம் விரியுங்காலத்தும் நான் அறிகிறேன்.

(௨) சரீரம் விரியாதகாலத்து அவ்விரிதலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இவ்விரிதல் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது வாயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு விரிதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௭. (௧) ஓடுதல்:—சரீரம் ஓடும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(௨) ஓடாதகாலத்து அவ்வோடுதலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இவ்வோடுதல் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது வாயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு ஓடுதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

௮. (௧) இருத்தல்:—சரீரம் இருக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(௨) அது இராதகாலத்து அவ்விருத்தலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இவ்விருத்தல் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது வாயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு இருத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

கக. (க) நடத்தல்:—சரீரம் நடக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் நடவாதகாலத்து அந்த நடையின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நடை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நடத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

கO. (க) சுருங்குதல்:— சரீரம் சுருக்கத்தை அடையும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் சுருக்கத்தை அடையாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இச்சுருங்குதல் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது வாயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுருங்குதல் நானல்ல என்னுடைய து மல்லவென் றறிக.

௧௧-௧௫. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

௧௧. (௧) நித்திரை உண்டானால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(௨) நித்திரை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்த நித்திரை நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நித்திரை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கஉ-(க) தாகம் உண்டானல் அதையும் நான றிகிறேன்.

(உ) தாகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இ ன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தாகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தாகம் நானல்ல என்னுடையதும ல்ல வென் றறிக.

க௩-(க) பசி உண்டானல் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) பசி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன் மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பசி நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பசி நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென் றறிக.

௧௪-(௧) காந்தி உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) காந்தி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தக் காந்தி நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காந்தி நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென் றறிக.

கரு-(க) சோம்பல் உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) சோம்பலுண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோம்பல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோம்பல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கசு-உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கசு-(க) உமிழ்நீர் ஒழுகினால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) உமிழ்நீர் ஒழுகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உமிழ்நீர் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உமிழ்நீர் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௧௭-(௧) வியர்வை உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) வியர்வை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்,

ஆகையால்,

(௧) இந்த வியர்வை நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியர்வை நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கஅ-(க) மூத்திரம் வந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) மூத்திரம் வராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மூத்திரம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்,

இவ்வாறு மூத்திரம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கக-(க) சுக்கிலம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) சுக்கிலம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சுக்கிலம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வீரியம் நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென் றறிக.

௨௰-(௧) சோணிதம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) சோணிதம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தச்சோணிதம் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோணிதம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௨௧-௨௫. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

௨௧-(௧) உரோமம் அதிகமா யிருந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) உரோமம் குறைந்தகாலத்து அதன் குறைவையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உரோமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உரோமம் நானல்ல என்னுடையதுமல்லவென் றறிக.

உஉ.-(க) தோல் பரிசத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பரிசத்தைக் கிரகியாதகாலத்து அந்தக் கிரகணஞ்செய்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தோல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும்திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

உரு-(க) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நா னறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதன் இன்மையையு ம் நானறிகிறேன்,

ஆகையால்,

(க) இந்த நாடி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ரு) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்,

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையதுமல் லவென் றறிக.

உச-(க) மாமிசம் அதிகரிக்குமாயின் அதை யும் நானறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மை யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மாமிசம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

உரு.(க) எலும்பு ஒழுங்கா யிருக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழுங்கா யிராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த எலும்பு நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு எதுவும் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென் றறிக.

௮௯. வினா:— "இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல" என்று அறிதலால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று?

விடை:— ஸ்தூலதேகமும், அதன் தர்மங்களாகிய ௧. பெயர் ௨. ஜாதி ௩. ஆசிரமம் ௪. வருணம் (நிறம்) ௫. சம்பந்தம் ௬. பரிமாணம் (வடிவம்) ௭. ஜனனமரணம் என்பவைகளும் நானல்ல; *௧௩. என்னுடையவு மல்ல என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

௯0. வினா:— ௧. பெயர் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

---

* ௧௩. ஜாதி ஆசிரமமுதலிய ஸ்தூலதேகதர்மங்கள் ஆத்மாவிற் கில்லை யென்பதனை தேஜோபிந்தூபநிஷத்து, வராகோபநிஷத்தின் இரண்டாம் அத்தியாயமுதலியவற்றில் [illegible] ஆசாரியர்களிற்றனே சூக்ஷ்ம காரணதேகங்களின் தர்மங்களில்லை யென்பதனையும் காண்க.

விடை:—க. பிறப்பதற்கு முன் பெயரில்லை.

உ. பிறந்த பிறகு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

௩. அன்றியும் சரீரத்தின் வேறு வேறாகிய அவயவங்களிலும் விசாரிக்குமிடத்துப் பெயர் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்தப் பெயர் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

௩. இது ஸ்தூலதேகத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

௪. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

௬க. வினா:—உ. ஜாதி (வருணம்) நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென்றறிவதெப்படி?

விடை:—க. பிராஹ்மணன் முதலிய ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமாம்; சூக்ஷ்மதேக ஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது, ஏனெனின், முன்தேகத்திலிருந்த இலிங்கதேகமும் ஆத்மாவுமே இந்த

வர்த்தமானதேகத்திலும் இனிவரும் தேகத்திலு மிருக்கின்றன. ஜாதியோ முன்தேகத்திருந்தது இந்தத் தேகத்திலில்லை; இந்தத் தேகத்திலிருப்பது இனிவரும் தேகத்திராது. ஆகையால் ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமா மன்றிச் சூக்ஷ்மதேகஆத்மாக்களின் தர்ம மாகாது.

உ. சரீரத்தின் அவயவங்களில் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து *கச. ஜாதி யென்பது ஸ்தூல தேகத்திலும் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்த ஜாதி நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இது ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

---

* கச. பிராஹ்மணத்வாதிஜாதி ஸ்தூலதேக முதலியவற்றி லில்லை யென்னும் விசாரத்தினை வஜ்ரஸூசிகோபநிஷத்திற் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. என

இப்படி*௧௫. ஜாதி நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௬௨. வினா:—௩. ஆசிரமம் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—௧. பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்னும் நான்கு ஆசிரமங்களையும் வேறுவேறு கர்மத்தைச்செய்விக்கும்பொருட் டாரோபித்து ஸ்தூல தேகத்தில் ஒப்பியிருக்கிறார்கள்.

௨. அவைகளும் மனிதர்மாத்திரத்தில் சம்பவிக்கிறதில்லை.

---

*௧௫. "जातिगुणक्रियाहीनम् ।

ஜாதிகுணக்கிரியைகளின்றியது." என்பது வஜ்ரசூசிகோபநிஷத்து.

"तस्मादन्यगता वर्णा आश्रमा अपि नारद ।
आत्मन्यारोपिताः सर्वे भ्रान्त्या ते नात्मवेदिना ॥

ஆதலால் நாரதரே! வர்ணங்களும் ஆசிரமங்களும் பிறவற்றி லிருப்பனவாயினும், யாவும் பிராந்தியினால் ஆத்மாவி லாரோபிக்கப்பட்டனவாம். அவை ஆத்மஞானிகளுக்கில்லை," என்பது நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்து.

ஆகையால்,

க. இவ்வாசிரமங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆசிரமம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௬ங. வினா:—ச. வருணம் (நிறம்) நானல்ல ; என்னுடையது மல்லவென் றறிவதெப்படி ?

விடை :—க. வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மைமுதலிய நிறங்கள் ஸ்தூலதேகத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேக மல்லாமையால்,

க. இந்த நிறங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படி வருணம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

௱ச. வினா:— ஜ. சம்பந்தம் நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. பிதா புத்திரன், குரு சிஷ்யன், ஸ்திரீ புருஷன், எஜமானன் சேவகன் என்னும் இவை முதலிய ஸ்தூலதேகத்தின் சம்பந்தத்தை ஒருவருக்கொருவர் பிரசித்தமாய் மித்தையாகக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உ. அவற்றை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து அகப்படுகிறதில்லை.

ங. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் அசங்கனாயிருந்தலால்,

க. இச்சம்பந்தங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகியநான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சம்பந்தம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௫௫. வினா :—௬. பரிமாணம்(வடிவம்) நானல்ல; என்னுடையதுமல்லவென் றறிவதெப்படி?

விடை:— ௧. நெட்டை, குட்டை, பருமன், மெலிவு, கோணல், ஒழுங்கு இவை முதலியவடிவங்களும் பிரசித்தமாக ஸ்தூலதேகத்தில் காணப்படுகின்றன.

௨. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் நிராகாரனா யிருத்தலால்,

௧. இந்த ஆகார(வடிவ)ங்கள் நானல்ல;

௨. என்னுடையவு மல்ல;

௩. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையவாம்.

௪. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பரிமாணம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௫௬. வினா:—௭. நான் ஜனனமரணமுடையவனல்லன்; எனக்கு ஜனனமரண முண்டாகாதென் றறிவதெப்படி?

விடை:—க. ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோமாயின், ஆத்மா அநித்தியமாகும். இந்த வார்த்தை மீமாம்ஸகன் முதலாயுள்ள பரலோக வாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கும் உடன்பாடல்ல; ஏனெனின், ஆத்மா உற்பத்தியுடைய தாகுமாயின் நாசமுடையது மாகும். அதனால்,

(க) பூர்வஜன்மத்திற் செய்யப்படாத கர்மத்தால் சுகதுக்கங்களின் அநுபவமும்,

(உ) இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மம் அநுபவமின்றி நசித்தலுமாகிய,

இவ்விரண்டு தோஷங்களும் உண்டாகும்.

ஆகையால் கர்மவாதிகளின் மதப்படி ஆத்மாவைக் கர்த்தா போக்தாவென வொப்பினும் ஜனனமரணமில்லாததாகவே ஒப்பவேண்டியதாகும்.

உ. அன்றியும், ஆத்மாவின் ஜன்மத்திற்கு யாதொருகாரணமும் சம்பவிக்கவில்லை. ஏனெனின், ஆத்மாவிற்குக் காரண மிருக்குமாயின்; அது ஆத்மாவைவிட வேறாகவே யிருக்கவேண்டும்.

(க) ஆத்மாவிற்கு வேறாகவோ அநாத்மாவாகிய நாமரூபங்க ளிருக்கின்றன; அவைகள் ஆத்

மாவில் இரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலக் கற்பித
ருத்தலால் காரணமாகா.

(உ) பிரஹ்மமோ கடாகாயத்தின் சொ
மாகிய மகாகாயம்போல ஆத்மாவைவிட்டு வே
காமல் அதன் சொரூபமாகவே யிருத்தலால்
ரண மாகாது.

அதனுல் ஆத்மாவிற்கு ஜன்ம மில்லை.

ஙூ. ஜன்மமில்லாமையால் மரணமு மில்லை

௪. ஆத்மாவினிடத்தில் ஜனனமரண மில்
மையால், அது க. பிறப்பு, உ. இருப்பு, ௩.
ர்ச்சி, ௪. விகாரம், ரு. குறைவு, ௬. மரணம்
னும் ஆறுவிகாரங்களும் இல்லாததாயிருக்
றது.

ஆகையால்,

க. நான் ஜனனமரண முடையவ னல்ல

உ. என்னிடத்து ஜனனமரண முண்டா
தில்லை.

ஙூ. இவை ஸ்தூலதேகத்திற்குக் கர்மத்தி
னுண்டாகின்றன.

௪. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகியநா
கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு
ருக்கிறேன்.

இப்படி நான் ஜனனமரணமுடையவனல்லன்; எனக்கு ஜனனமரணமுண்டாகாவெனவறிக.

௱௭. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் நிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:— ஒருவனுக்குப் பூதம் பிடித்திருக்குமாயின், அவன் பூசாரியை அழைத்து, உடுக்கடிப்பித்து, உப்பு முதலிய ஐந்து பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து, அதற்குப் பலி கொடுத்துப் பூதத்தை நிவர்த்திக்கிறான்.

சித்தாந்தம்:— அதுபோல ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்கள் சரீரரூபமாய் ஜீவனைப்பிடித்திருக்கின்றன. அவற்றின் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரஹ்மநிஷ்டகுருவாகிய பூசாரியை *௧௪.

---

*௧௪. விவேகமுதலியநாற்குணங்களோடு மோக்ஷஇச்சையுள்ளவனான அதிகாரி.

௧. கையில் சந்திப்புக்குரிய பதார்த்தங்(பத்திரபுஷ்பபலாதி)களைக் கொண்டு குருவைச் சரணம்புகுந்து,

௨. சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து,

௩. "ஐயனே, எனக்குப் பிரஹ்மவித்தையை உபதேசஞ்செய்தருளுவீராக" என்று சொல்லி, "பந்தமென்பது யாது? மோக்ஷமென்பது யாது? அவித்தையென்பது யாது?" என்று இவைமுதலிய பிரசினைகளைச் செய்து,

க்தியோடு சரணம்புகுந்து, வேதசாஸ்
கிய உடுக்கடிப்பித்து, மேற்கூறப்பட்ட இ
ந்து தத்துவங்களிலிருந்து ஐந்து ஐந்
துவங்களாகிய பலியை ஒவ்வொரு பூத
ும் தன் தன் பாகத்தைக்கொடுத்து, நா
இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் இரு
வாயிருக்கிறேன் என்று இப்படி நிச்சயம்
வதால் இந்தப் பஞ்சமகா பூதங்களுக்கும் *
அத்தியந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் தி
டாவாயிருக்கிறேன்.

௨. சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

௬௮. வினா:—சூக்ஷ்மதேக மென்பது யா

விடை :—சூக்ஷ்மதேகம் அபஞ்சீகிருதப
மகா பூதங்களின் பதினேழுதத்துவங்களினா
ம்.

---

௪. குருவினது சந்தோஷத்தின்பொருட்டுச் சரீ
ரம், தனம், வாக்கு என்பவைகளை அர்ப்பணஞ்செ
து சேவைசெய்யவேண்டும்.

இது பிரஹ்மவித்தையைக் கைக்கொள்ளும்
முறையாம்.

* சுகி. மறுபடியும் தோடாதிருத்தல் அத்திய
ந்த நிவிருத்தி.

கலே.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௮௫

௫௯. வி:—சூக்ஷமதேகத்தின் பதினேழு தத்துவங்க ளெவை?

விடை:— ௧-௫. ஐந்து ஞானேந்திரியம், ௬-௧௦. ஐந்து கர்மேந்திரியம், ௧௧-௧௫. ஐந்து பிராணன், ௧௬. மனம், ௧௭. புத்தி என்னு மிவை * ௧௯. பதினேழுதத்துவங்களாம்.

௬௦. வி:— ஐந்து *௧௭. ஞானேந்திரியங்கள் எவை?

விடை:—௧-௫. சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, ஜிஹ்வை, கிராணம் என்னு மிவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம்.

---

* ௧௯. "बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपंचकैर्मनसा धिया।
शरीरं सप्तदशभिस्सूक्ष्मं तल्लिंगमुच्यते ॥

ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பிராணபஞ்சகங்கள் மனது புத்தி என்னும் பதினேழினால் சூக்ஷ்மசரீரமாம். இது இலிங்கமெனப்படும்." என்பது யோகசிகோபநிஷத்து.

*௧௭ ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் ஞானேந்திரியம்.

௬௧. வினா:—ஐந்து *௧அ. கர்மேந்திரியங்களெவை?

விடை:—௯-௰. வாக்கு, பாணி, பாதம், உபஸ்தம், குதம் என்னும் இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்களாம்.

௬௨. வினா:—ஐந்து பிராணன் (பஞ்சவாயு) எவை?

விடை:—௧௧-௧௫. பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன் என்னு மிவை பஞ்சவாயுக்களாம்.

௬௩. வினா:—மனமென்பதெது?

விடை:—௧௬. சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி மனமெனப்படும்.

௬௪. வினா:—புத்தியென்பதெது?

விடை:—௧௭. நிச்சயரூபமாகிய விருத்தி புத்தியெனப்படும்.

௬௫. வினா:—அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதமென்பதெது?

விடை:—எந்தப் பூதங்களுக்கு முன் சொன்னபடி பஞ்சீகரண முண்டாகவில்லையோ,

---

* ௧அ. கர்மத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் கர்மேந்திரியம்,

க. அந்தப் பூதங்கள் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதங்க ளெனப்படும்.

உ. அவற்றையே சூக்ஷ்மபூதங்க ளென்றும்,

௩. தன்மாத்திரைக ளென்றும் கூறுவர்.

கக. வினா :—அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் பதினேழுதத்துவங்களை அறிவதெப்படி?

விடை :—

ஞானேந்திரியகர்மேந்திரியபஞ்சகங்களில் :—

க. ஆகாயத்தின் * கக. சத்துவகுணபாகம் சுரோத்திரம்.

உ. ஆகாயத்தின் இராஜோகுணபாகம் வாக்கிந்திரியம்.

(க) சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தைக்கேட்கின்றது.

(உ) வாக்கிந்திரியம் சப்திக்கின்றது.

(க) சுரோத்திரம் ஞானேந்திரியம்.

---

* கக. சர்வபதார்த்தங்களிலும் சாத்துவிகம், இராஜதம், தாமதமென மூன்று குணங்க ளிருக்கின்றன. கூறிய இக்குணவிவரங்களைப் பைங்கலசுருதியிற் காண்க. எம்மாற்செய்யப்பட்டுள்ள அஷ்டாங்கயோகசூத்திரத்தின் குறிப்புரையிலும் விரிவாய்க் காணலாம்.

(உ) வாக்கு கர்மேந்திரியம்.

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

ங. வாயுவின் சத்துவகுணபாகம் துவக்கு.

ச. வாயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாணி.

(க) துவக்கிந்திரியம் பரிசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாணிந்திரியம் அதை நிருவாகம் செய்கின்றது.

(க) துவக்கு ஞானேந்திரியம்;

(உ) பாணி கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

ரு. தேயுவின் சத்துவகுணபாகம் சக்ஷு.

சு. தேயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாதம்.

(க) சக்ஷு இந்திரியம் உருவத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாதேந்திரியம் நடக்கின்றது.

(க) சக்ஷு ஞானேந்திரியம்;

(உ) பாதம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

எ. ஜலத்தின் சத்துவகுணபாகம் சிங்குவை.

அ. ஜலத்தின் இராஜோகுணபாகம் உபஸ்தம்.

(க) சிஹ்வேந்திரியம் இரசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) உபஸ்தேந்திரியம் இரசத்தை விடுகின்றது.

(க) சிஹ்வை ஞானேந்திரியம்;

(உ) உபஸ்தம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

கூ. பிருதிவியின்சத்துவகுணபாகம் கிராணம்.

கய. பிருதிவியின் இரஜோகுணபாகம் குதம் (பாயுரு).

(க) கிராணேந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) குதேந்திரியம் கந்தத்தை விடுகின்றது.

(க) கிராணம் ஞானேந்திரியம்;

(உ) குதம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

பஞ்சப்பிராணமனோபுத்திகளில்:—

கக—கரு. இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின்

* ௨௦. இரஜோகுணபாகங்கள் சேர்ந்து பஞ்சப் பிராணனாயின.

௧௬-௧௭. இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் * ௨௧. சத்துவகுணபாகங்கள் சேர்ந்து அந்தக்கரணமாயின. இவ்வந்தக்கரணமே மனரூபமாயும் புத்திரூபமாயு மிருக்கின்றது.

இங்கே சித்தமும் அகங்காரமும் மனதிலும் புத்தியிலு மடங்கும்.

இப்படி அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமாகிய பதினேழுதத்துவங்களையுமறிக.

௧௭. வினா —பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜனமென்ன?

விடை :—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவைகள் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம் என்பது இப்பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜனமாம்.

௧௮. வினா :—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென்றறிவதெப்படி?

---

* ௨௦. * ௨௧. பைங்கலசுருதி.

விடை:—இந்தப் பதினேழு தத்துவங்களையும் நான் அறிகிறவனா யிருக்கிறேன். எவன் எதை அறிகிறானோ, அவன் அதனினும் வேறானவன் என்பது நியமமாகையால், இந்தப் பதினேழு தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவுமல்லவென் றறியவேண்டும்.

௬௬. வினா:—இதில் அறியத்தக்க திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(௧) நாடகசாலையிலுள்ள (௨) தீபமானது, (௩) இராஜா, (௪) மந்திரி, (௫) வேலைக்காரன், (௬) நாயகி, (௭) வாத்தியகாரர்கள், (௮) மற்றச் சபையிலுள்ள ஜனங்களென்னும், (௯) இவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தால் அப்போதும் பிரகாசிக்கிறது. (௧௦) எல்லோரும் எழுந்து போனகாலத்துச் சூனியமாகிய வீட்டையும் பிரகாசிக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல (௧) ஸ்தூலதேகமாகிய நாடகசாலையில் (௨) சாக்ஷியாகிய நான் தீபமா யிருக்கிறேன்; (௩) அந்த நான், சிதாபாசனாகிய இராஜா, (௪) மனமாகிய மந்திரி, (௫) பஞ்சப்பிராணனாகிய சேவகர்கள், (௬) புத்தியாகிய நாயகி (கூத்தாடிச்சி), (௭) தசேந்திரியங்களாகிய வாத்தியகாரர், (௮) சப்தமுதலிய பஞ்ச

விஷயமாகிய சபையின் ஜனங்களென்று (கூ) மிவர்கள் ஜாக்கிரசொப்பனசமயங்களில் இருந்தால் அப்போது இவர்களை அறிகிறேன்; (கO) சுழுத்திசமயத்தில் இவர்களில்லாதபோது இவர்களில்லாமையையும் நான் அறிகிறேன்.

என்றிப்படி இதில் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை அறிக.

எO விஞ:—அதை எப்படி அறியலாம்?

விடை:—க. ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்களிரண்டினது உதவியால் நான் அறிகிறேன்;

உ. சொப்பனாவஸ்தையில் இந்திரியமின்றி அந்தக்கரணமாத்திரத்தின் சகாயத்தினால் நான் அறிகிறேன்;

ந. சுழுத்தியவஸ்தையில் இந்திரியம் அந்தக்கரணமென்னும் இரண்டினது சகாயமின்றி யான்மாத்திரமே அறிகிறேன்.

எக. விஞ:—இதில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(அ) ஐந்து துவாரமுள்ள குடத்திற்குள் பாத்திரம் திரிகளோடு தீபம் எரிகிறது.

(உ) அந்தத் தீபமானது பாத்திரம், எண்ணெய், திரி, குடத்தின் உள்ளவயவம், குடத்தின் துவாரங்க ளென்னும் இவற்றைப் பிரகாசிப்பதாய்க் குடத்திற்கு வெளியில் துவாரங்களுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டுள்ள வீணை, புஷ்பக்கொத்து, இரத்தினம், இரசபாத்திரம், அத்தர்ப்புட்டி யென்னும் இவை எல்லாவற்றையும் துவாரத்தின்வழியாகப் பிரகாசிக்கிறது

(ங) சூரியரூபமாகச் சகல பிரஹ்மாண்டத்தையும் பிரகாசிக்கிறது.

(ச) மகாதேஜோமயமாகிய சாமானியரூபத்தால் சருவவியாபியா யிருக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல, (க) பஞ்சஞானேந்திரியமாகிய துவாரமுள்ள ஸ்தூலதேகமாகிய குடத்தினுள் இதயதாமரையாகிய பாத்திரத்தில் மனமாகிய எண்ணெயும் புத்தியாகிய திரியும் இருக்கின்றன. அதன்மேல் ஆரூடமாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தீபம் இருக்கிறது.

(உ) அது இதயமாகிய பாத்திரத்தையும், மனமாகிய எண்ணெயையும், புத்தியாகிய திரியையும், தேகத்தின் உள்ளவயவங்களையும், இந்திரியமாகிய துவாரங்களையும் அறிவதாய், இந்திரி

யங்களோடு சம்பந்தமுள்ள சத்தமுதலிய விஷயங்களையும் இந்திரியவாயிலாக அறிகிறது.

(௩) ஈசுவரரூபமாகப் பிரஹ்மாண்டமுதலிய சகல வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் அறிகிறது.

(௪) சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மரூபத்தால் சருவவியாபியா யிருக்கிறது.

இஃது இதில் வேறு * ௨௨. திருஷ்டாந்தமாம்.

௭௨. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதால் என்ன நிச்சயமுண்டாயிற்று?

விடை:—மேற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேழுதத்துவங்களும் யானல்ல; இவை என்னுடையவுமல்ல; இவை பஞ்சமகாபூதங்களினுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்னும் நிச்சயமுண்டாயிற்று.

௭௩. வினா:—பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல என்னுடையவுமல்லவென்றறிவதெப்படி?

---

* ௨௨. இங்கே வேறு யாகசாலையின் திருஷ்டாந்தம் உண்டு. அது மேல் எழாவது கலையில் உபதிருஷ்டாவென்னும் ஆத்மாவினது விசேஷணத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

விடை :—க-ரு. ஞானேந்திரியமைந்தில்,

க. சுரோத்திரம்

(க) சத்தத்தைக் கேட்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) கேளாதகாலத்து, அக்கேட்டலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சுரோத்திரம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

உ. துவக்கு

(க) பரிசத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகித்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தத்துவக்கு நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

௩. சக்ஷுஸ்

(௧) உருவத்தைப் பார்த்தால், அதையும் நானறிகிறேன்;

(௨) பாராதகாலத்து, அப்பார்த்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சக்ஷுஸ் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போலஇதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

௪. ஜிங்ஙுவை

(௧) இரசத்தின் உருசியைக் கிரகித்தால், அதையும் நானறிகிறேன்;

(௨) உருசியைக் கொள்ளாதகாலத்து, அந்த உருசியைக் கொள்ளுதலின் இன்மையையும்நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் ஜிங்ஙுவை நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது அப்புவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

ரு. கிராணம்

(க) கந்தத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகணம் செய்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் கிராணம் நானல்ல; இது என்னுடையதுமல்ல; இது பிருதிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

சு-க௦. கர்மேந்திரியம் ஐந்தில்,

சு. வாக்கு

(க) வசனிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) வசனியாதகாலத்து, அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தவாக்கு நானல்ல; இது என்னுடையதுமல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம், இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

எ. பாணி (கை)